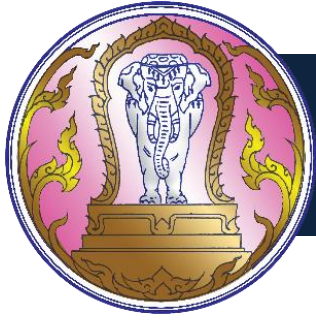

บรรยายสรุปจังหวัดเชียงใหม่

จัดทำโดย
สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่
กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด
ข้อมูล ณ มกราคม ๒๕๖๕

สารบัญ

	หน้า
ประวัติจังหวัดเชียงใหม่	๑
ข้อมูลทั่วไปจังหวัดเชียงใหม่	
สัญลักษณ์จังหวัดเชียงใหม่	๑
ลักษณะทางกายภาพ	๒
สภาพการเมืองและการปกครอง	๓
ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน	๔
สภาพทางเศรษฐกิจ	๖
สภาพทางสังคม	๑๔
สภาพทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๒๐
เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่	
พันธกิจ	๒๖
ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)	๒๗
ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด	๒๗
ประเด็นการพัฒนาจังหวัด	๒๘

ข้อมูลจังหวัดเชียงใหม่

ประวัติจังหวัดเชียงใหม่

เมืองเชียงใหม่มีชื่อที่ปรากฏในตำนานว่า "นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่" เป็นราชธานีของอาณาจักรล้านนาไทยมาตั้งแต่พระยามังรายได้ทรงสร้างขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๑๘๓๙ ซึ่งจะมีอายุครบ ๗๒๗ ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และเมืองเชียงใหม่ได้มีวิวัฒนาการสืบเนื่องกันมาในประวัติศาสตร์ตลอดมา เชียงใหม่มีฐานะเป็นนครหลวงอิสระปกครองโดยกษัตริย์ราชวงศ์มังราย ประมาณ ๒๖๑ ปี (ระหว่าง พ.ศ. ๑๘๓๙ - ๒๑๐๐) ในปี พ.ศ. ๒๑๐๑ เชียงใหม่ได้เสียเอกราชให้แก่กษัตริย์พม่าซึ่งบุเรงนอง และได้ตกอยู่ภายใต้การปกครองของพม่านานร่วมสองร้อยปี จนถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชได้ทรงช่วยเหลือล้านนาไทยภายใต้การนำของพระยาแก้ววี่และพระยาจำบ้านในการทำสงครามขับไล่พม่าออกไปจากเชียงใหม่และเมืองเชียงแสนได้สำเร็จ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชสถาปนาพระยาแก้ววี่เป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ ในฐานะเมืองประเทศราชของกรุงเทพมหานครและมีเชื้อสายของพระยาแก้ววี่ ซึ่งเรียกว่าตระกูลเจ้าเจ็ดตนปกครองเมืองเชียงใหม่ เมืองลำพูนและลำปาง สืบต่อมาจนกระทั่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ได้โปรดให้ปฏิรูปการปกครองหัวเมืองประเทศราชได้ยกเลิกการมีเมืองประเทศราชในภาคเหนือ จัดตั้งการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล เรียกว่า มณฑลพายัพ และเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๓๖ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ปรับปรุงการปกครองเป็นแบบจังหวัดเชียงใหม่ จึงมีฐานะเป็นจังหวัดจนถึงปัจจุบัน

ข้อมูลทั่วไปจังหวัดเชียงใหม่

สัญลักษณ์จังหวัดเชียงใหม่

• ตราประจำจังหวัด

รูปช้างเผือกหันหน้าตรงในเรือนแก้ว ความหมาย **ช้างเผือก** หมายถึง ช้างที่เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่นำทูลเกล้าถวายแด่พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และได้ขึ้นระวางเป็นช้างเผือกเอกในรัชกาลของพระองค์ **เรือนแก้ว** หมายถึง ดินแดนที่พระพุทธศาสนาได้มาตั้งมั่นเจริญรุ่งเรือง ที่สำคัญเคยเป็นสถานที่สำหรับทำสังคายนา (คือการชำระตรวจสอบความถูกต้อง) พระไตรปิฎก เมื่อปี พ.ศ. ๒๐๒๐ ในสมัยพระเจ้าติโลกราชวงศ์มังราย

• ต้นไม้ประจำจังหวัด

“ต้นทองกวาว”

• ดอกไม้ประจำจังหวัด

“ดอกทองกวาว”

• คำขวัญจังหวัดเชียงใหม่

“ดอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่า บุปผชาติล้วนงามตา นามล้ำค่านครพิงค์”

ลักษณะทางกายภาพ

• ที่ตั้ง

จังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของประเทศไทย เส้นรุ้งที่ ๑๖ องศาเหนือ และเส้นแวงที่ ๙๙ องศาตะวันออก สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๑,๐๒๗ ฟุต (๓๑๐ เมตร) ห่างจากกรุงเทพมหานคร ๖๙๖ กิโลเมตร โดยมีส่วนกว้างที่สุดจากทิศตะวันออกถึงตะวันตก กว้างประมาณ ๑๓๘ กิโลเมตร และส่วนที่ยาวที่สุด คือ จากทิศเหนือถึงทิศใต้ ยาวประมาณ ๓๒๐ กิโลเมตร (ยาวมากที่สุดของประเทศ)

• ขนาดพื้นที่และอาณาเขต

จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ประมาณ ๒๐,๑๐๗.๐๕๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๒,๕๖๖,๙๑๑ ไร่ มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๑ ของภาคเหนือ และเป็นอันดับ ๒ ของประเทศ รองจากจังหวัดนครราชสีมา จำแนกเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๘,๗๕๕,๕๐๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๖๗ พื้นที่ทางการเกษตร ๒,๘๘๐,๘๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๗๔ และพื้นที่อยู่อาศัยและอื่นๆ ๘๓๐,๔๓๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๙

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติตรัฐฉาน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (The Republic of the Union of Myanmar)
ทิศใต้	ติตอำเภอสามเงา อำเภอแม่ระมาด อำเภอท่าสองยาง จังหวัดตาก
ทิศตะวันออก	ติตอำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอเมืองเชียงราย อำเภอแม่สรวย อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย, อำเภอเมืองปาน อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง, อำเภอบ้านธิ อำเภอเมืองลำพูน อำเภอป่าซาง อำเภอเวียงหนองล่อง อำเภอบ้านโฮ้ง อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน
ทิศตะวันตก	ติตอำเภอปาย อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอแม่สะเรียง อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

พื้นที่ชายแดน

จังหวัดเชียงใหม่มีชายแดนติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ โดยพื้นที่เขตติดต่อ ๕ อำเภอ ได้แก่
๑) อำเภอแม่เฒ่า : ๔ ตำบล ได้แก่ ตำบลแม่เฒ่า ตำบลมะลิกา ตำบลแม่สาว และตำบลท่าตอนเมืองที่ติดต่อ คือ เมืองยอน รัฐฉาน

๒) อำเภอฝาง : ๒ ตำบล ได้แก่ ตำบลม่อนปิ่น และตำบลแม่งอน เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านโป่ง ป่าแหมเมืองต่วน รัฐฉาน

๓) อำเภอเชียงดาว : ๑ ตำบล ได้แก่ ตำบลเมืองนา เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านน้ำยุม เมืองต่วนรัฐฉาน

๔) อำเภอเวียงแหง : ๓ ตำบล ได้แก่ ตำบลเปียงหลวง ตำบลเมืองแหง และตำบลแสนไห เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านบางใหม่สูง บ้านปางเสือเฒ่า บ้านกองเฮือบิน เมืองต่วน รัฐฉาน

๕) อำเภอไชยปราการ : ๑ ตำบล ได้แก่ ตำบลหนองบัว เมืองที่ติดต่อ คือ บ้านโป่งป่าแหม เมืองต่วน รัฐฉาน

• ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่มีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาและป่าละเมาะ มีที่ราบอยู่ตอนกลางตามสองฟากฝั่งแม่น้ำปิงมีภูเขาสูงที่สุดในประเทศไทย คือ "ดอยอินทนนท์" มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๒,๕๖๕ เมตร นอกจากนี้ยังมีดอยอื่นๆ ที่มีความสูงรองลงมาอีกหลายแห่ง เช่น ดอยผ้าห่มปก (ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๒,๒๘๕ เมตร) ดอยหลวงเชียงดาว (ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๒,๑๗๐ เมตร) ดอยสุเทพ (ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ๑,๖๐๑ เมตร)

สภาพพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะ คือ พื้นที่ภูเขา คิดเป็นพื้นที่ประมาณ ๘๐% ของพื้นที่ จังหวัดเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำลำธารไม่เหมาะต่อการเพาะปลูก และพื้นที่ราบลุ่มน้ำและที่ราบเชิงเขา ทอดตัวในแนวเหนือ - ใต้ ได้แก่ ที่ราบลุ่มน้ำสาละวิน ลุ่มน้ำกก-โขง และลุ่มน้ำปิง เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์เหมาะสมต่อการเกษตร

• ลักษณะภูมิอากาศ

เชียงใหม่เป็นจังหวัดที่มีสภาพอากาศค่อนข้างเย็นเกือบตลอดทั้งปี มีอุณหภูมิ เฉลี่ยทั้งปี ๒๕.๔ องศาเซลเซียส โดยมีค่าอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๑.๘ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๐.๑ องศาเซลเซียส มีปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย ๑,๑๐๐ - ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร สภาพภูมิอากาศจังหวัดเชียงใหม่อยู่ภายใต้อิทธิพลมรสุม ๒ ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือแบ่งภูมิอากาศออกเป็น ๓ ฤดู ได้แก่

ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม
ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์
ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม

• การใช้ประโยชน์ที่ดิน

จังหวัดเชียงใหม่มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบเชิงเขา โดยมีพื้นที่รวมประมาณ ๒๐,๑๐๗.๐๕๗ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๒,๕๖๖,๙๑๑ ไร่ จำแนกประเภทการใช้ที่ดินออกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้

ที่	ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
		ไร่	ร้อยละ
๑	พื้นที่ป่าไม้	๘,๗๕๕,๕๐๔	๖๙.๖๗
๒	พื้นที่เกษตรกรรม	๒,๙๘๐,๙๗๓	๒๓.๗๔
๓	พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๕๑๐,๙๕๒	๔.๐๖
๔	พื้นที่น้ำ	๑๒๐,๓๘๔	๐.๙๖
๕	พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๑๙๙,๐๙๘	๑.๕๗
รวม		๑๒,๕๖๖,๙๑๑	๑๐๐

ที่มา : กรมพัฒนาที่ดิน

สภาพการเมืองและการปกครอง

• ข้อมูลการปกครอง

จังหวัดเชียงใหม่แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒๕ อำเภอ ๒๐๔ ตำบล และ ๒,๐๖๖ หมู่บ้าน

• ข้อมูลประชากร

จังหวัดเชียงใหม่ มีประชากร จำนวน ๑,๗๘๕,๗๙๑ คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน ๘๖๓,๓๗๓ คน และเพศหญิงจำนวน ๙๒๒,๔๑๘ คน และมีจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น ๘๔๐,๗๒๑ ครัวเรือน โดยอำเภอที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ อำเภอเมืองเชียงใหม่ มีจำนวน ๒๒๘,๔๔๓คน รองลงมาคืออำเภอสันทราย มีจำนวน ๑๓๙,๑๗๓ คน และฝาง มีจำนวน ๑๒๒,๕๓๘ คน ตามลำดับ สำหรับอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุด ได้แก่ อำเภอกัลยาณิวัฒนา มีจำนวน ๖,๑๖๔ คน รองลงมาคืออำเภอแม่ออน มีจำนวน ๑๐,๖๓๒ คน และอำเภอดอยหล่อ มีจำนวน ๑๒,๙๒๐ คน ตามลำดับ

๑) ข้อมูลประชากรแยกตามกลุ่มวัย : ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดเชียงใหม่เป็นกลุ่มวัยผู้ใหญ่หรือวัยทำงาน โดยมีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๐๗๙,๗๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๔๖ ของประชากรทั้งหมด รองลงมา คือ วัยสูงอายุ จำนวน ๓๔๐,๒๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๕ สำหรับช่วงวัยที่มีจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ วัยรุ่น มีจำนวน ๑๒๐,๒๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๗๔

๒) ข้อมูลประชากรแยกตามสัญชาติ : ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดเชียงใหม่มีสัญชาติไทย จำนวน ๑,๖๒๘,๒๕๐ คน รองลงมา คือ สัญชาติจีน จำนวน ๗,๑๙๐ คน นอกจากนั้นเป็นสัญชาติอื่นๆ ที่ไม่ใช่ไทย/จีน จำนวน ๑๕๐,๓๕๑ คน

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔

๓) ข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดเชียงใหม่ : จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน ๓๕๙,๗๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๑๕ ของประชากรทั้งหมด โดยสามารถจำแนกได้ดังนี้ ได้แก่ กะเหรี่ยง จำนวน ๑๕๒,๙๖๗ คน ซึ่งมีประชากรมากที่สุด รองลงมา ลาหู่ จำนวน ๔๖,๒๖๔ คน ม้ง จำนวน ๒๗,๓๘๘ คน ลีซู จำนวน ๑๙,๗๒๖ คน อาข่า จำนวน ๑๐,๓๔๙ คน ลัวะ จำนวน ๓,๗๕๖ คน และเมี่ยง จำนวน ๑,๘๓๕ คน (ไม่ระบุชาติพันธุ์ จำนวน ๙๗,๔๖๗ คน)คน

ที่มา : ศูนย์พัฒนาราชภูมรบนพื้นที่สูงจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๔

• ข้อมูลส่วนราชการ/หน่วยงาน

ส่วนราชการ/หน่วยงานที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ของจังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น ๔๑๑ แห่ง ประกอบด้วย หน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง จำนวน ๑๖๖ แห่ง หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค จำนวน ๓๔ แห่ง และ หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๑๑ แห่ง แบ่งเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน ๑ แห่ง เทศบาลนคร จำนวน ๑ แห่ง เทศบาลเมือง จำนวน ๔ แห่ง เทศบาลตำบล จำนวน ๑๑๖ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๘๙ แห่ง

ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน

• การคมนาคม

๑) การคมนาคมทางบก

- รถยนต์ การเดินทางมายังจังหวัดเชียงใหม่สามารถใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๒ (ถนนสายเอเชีย) ผ่านจังหวัดอุตรดิตถ์ อ่างทอง นครสวรรค์ แล้วใช้ทางหลวงหมายเลข ๑ ผ่านจังหวัดลำปาง แยกซ้าย ผ่านจังหวัดลำพูนจนถึงจังหวัดเชียงใหม่ นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่ยังมีเส้นทางคมนาคมทางบกที่เชื่อมต่อกับเส้นทาง R๓A สู่ประเทศจีนตอนใต้ ซึ่งช่วยสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่ประชาชนในพื้นที่อย่างมาก

- รถไฟ ปัจจุบันมีรถไฟสายกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ และรถไฟสายนครสวรรค์ - เชียงใหม่ โดยมีสถานีรถไฟเชียงใหม่ เป็นสถานีหลักและสถานีปลายทางในจังหวัดเชียงใหม่

- รถโดยสารสาธารณะ จังหวัดเชียงใหม่มีบริการรถโดยสารสาธารณะในหลายรูปแบบด้วยกัน อาทิ เช่น รถโดยสารประจำทาง รถแท็กซี่มอเตอร์ รถจักรยานยนต์สาธารณะ รถยนต์รับจ้างสามล้อ รถโดยสารสองแถว รวมทั้งมีสถานที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ ๓ แห่ง ที่อยู่ในการกำกับดูแลของสำนักงานขนส่งจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ สถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ แห่งที่ ๑ (ช้างเผือก) ให้บริการรถโดยสารประจำทางในเส้นทางระหว่างอำเภอ และสถานที่ขนส่งผู้โดยสารจังหวัดเชียงใหม่ แห่งที่ ๒ และแห่งที่ ๓ ให้บริการรถโดยสารประจำทางในเส้นทางระหว่างจังหวัด

๒) การคมนาคมทางอากาศ

จังหวัดเชียงใหม่มีสนามบินนานาชาติ ขนาดใหญ่เป็นอันดับ ๓ ของประเทศ รองจากสนามบินสุวรรณภูมิ และสนามบินดอนเมืองตามลำดับ โดยมีพื้นที่ จำนวน ๑,๖๐๕ ไร่ ๒๙๐ ตารางวา และมีความพร้อมเชิงโครงสร้างพื้นฐาน ดังนี้

ลานจอดอากาศยาน (Apron)

รายละเอียด	ขนาด / จำนวน
- พื้นที่รวม - สะพานเทียบเครื่องบิน - ชนิดของผิวลานจอด - ความสามารถในการรองรับ	๘๕,๙๙๖ ตารางเมตร ๖ สะพานเทียบ Concrete ๑๖ ลำ ๕ ลำ ๗ ลำ ๔ ลำ
* กรณีจอดอากาศยานแบบ B๗๔๗-๔๐๐ (Code E หรือเล็กกว่า)	
* กรณีจอดอากาศยานแบบ A๓๒๐ หรือ B๗๓๗ (Code C หรือเล็กกว่า)	
* กรณีจอดอากาศยานแบบ ATR๗๒ (Code A,B หรือเล็กกว่า)	

อาคารผู้โดยสาร (Terminal)

รายละเอียด	จำนวน
- พื้นที่รวม - อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ - Central Block - อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ - ความสามารถในการรองรับผู้โดยสาร - อาคารผู้โดยสารภายในประเทศ - อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ	๓๑,๓๐๑ ตารางเมตร ๑๖,๔๑๖ ตารางเมตร ๒,๓๐๐ ตารางเมตร ๑๒,๓๘๕ ตารางเมตร ๘ ล้านคน/ปี ๖ ล้านคน/ปี ๒ ล้านคน/ปี

อาคารคลังสินค้า

รายละเอียด	จำนวน
- พื้นที่รวม - ความสามารถในการรองรับสินค้า	๑๓,๒๘๐ ตารางเมตร ๓๕,๐๐๐ ตัน/ปี

ปัจจุบันท่าอากาศยานเชียงใหม่มีสายการบินที่ให้บริการภายในประเทศจำนวน ๗ สายการบิน และมีสายการบินระหว่างประเทศให้บริการ ๒๗ สายการบิน ดังนี้

สายการบินภายในประเทศ ๗ สายการบิน ได้แก่ Thai Airway, Bangkok Airway, Nok Air, Thai Airasia, Thai Smile, Thai Lion และ Thai VietJet

สายการบินระหว่างประเทศ ๒๗ สายการบิน ได้แก่ T'Way, Korean Air, Qatar Airways, Cathay Dragon, Air China, Spring Airlines, China Eastern Airlines, China Southern Airlines, Juneyao Airlines, Shangdong Airlines, Ruili Airlines, Sichuan Airlines, Hainan Airlines, EVA Air, Hong Kong Express, Tiger Scoot, Lao Airlines, Myanmar National Airlines, Vietjet Air, Lucky Air, Jeju Air, Bangkok Airways, Nok Air, Thai Airasia, Thai Smile, Thai Lion Air และ Airasia

นอกจากนี้ จังหวัดเชียงใหม่มีเส้นทางการบินในประเทศ ๑๑ เส้นทางบิน และเส้นทางการบินระหว่างประเทศ ๒๙ เส้นทางบิน ดังนี้

เส้นทางการบินในประเทศ ๑๑ เส้นทาง ได้แก่ ดอนเมือง สุวรรณภูมิ ภูเก็ต สมุย แม่ฮ่องสอน หาดใหญ่ กระบี่ สุราษฎร์ธานี อุตะเภา ขอนแก่น และอุดรธานี

เส้นทางการบินระหว่างประเทศ ๒๙ เส้นทาง ได้แก่ อ่องกง มาเก๊า จิ่นเจียง ฉางซา คุณหมิง พูตง ปักกิ่ง หูอัน กวางโจว ฉงชิ่ง เฉินตู สิบสองปันนา หนานหนิง เซินเจิ้น ซื่ออัน หนานฉาง ซานย่า ไทเป เกาสง โตโฮ โอจิมีนทร์ ดานัง หลวงพระบาง กัวลาลัมเปอร์ ย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ ฮานอย อินซอน และสิงคโปร์

• การบริการสาธารณูปโภค

๑) การบริการด้านไฟฟ้า

จังหวัดเชียงใหม่ มีหน่วยงานรับผิดชอบในการให้บริการ คือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งจะแบ่งเขตรับผิดชอบตามพื้นที่ตามสาขาของแต่ละอำเภอ ครอบคลุมทั้ง ๒๕ อำเภอ โดยจังหวัดเชียงใหม่ มีผู้ใช้ไฟฟ้าจำนวน ๗๙๙,๒๒๒ ราย มีปริมาณการใช้ไฟฟ้ารวม ๗๒๓.๘๖๖ ล้านกิโลวัตต์/ชั่วโมง ทั้งนี้ ยังมีหมู่บ้านที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ทั้งที่เป็นบ้านหลักและหย่อมบ้าน จำนวน ๑๔๖ แห่ง ๓๔,๙๔๕ ครัวเรือน

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต ๑ (ภาคเหนือ) จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔

๒) การบริการด้านประปา

จังหวัดเชียงใหม่ มีกำลังการผลิตน้ำประปา รวมทั้งสิ้น ๔๕,๘๔๗,๖๘๐ ลูกบาศก์เมตร โดยมีปริมาณน้ำที่ผลิตได้ จำนวน ๔๓,๒๖๘,๔๐๔ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งมีปริมาณน้ำที่จำหน่ายแก่ผู้ใช้ จำนวน ๒๘,๑๘๔,๘๒๓ ลูกบาศก์เมตร ทั้งนี้ มีผู้ใช้น้ำ ทั้งสิ้น ๑๙๑,๓๔๙ ราย

ที่มา : สำนักงานประปาเขต ๙ จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ - ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔

สภาพทางเศรษฐกิจ

• ภาพรวมเศรษฐกิจ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม มูลค่า ๒๕๙,๐๒๖ ล้านบาท โดยเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑๒,๑๗๓ ล้านบาท (ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีมูลค่า ๒๔๖,๘๕๓ ล้านบาท) เป็นลำดับที่ ๑๒ ของประเทศและลำดับที่ ๑ ของภาคเหนือ ในขณะที่ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP per capita) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีมูลค่า ๑๔๓,๖๓๘ บาท เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๖,๘๖๔ บาท (ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีมูลค่า ๑๓๖,๗๗๔ บาท) เป็นลำดับที่ ๒๗ ของประเทศ และลำดับที่ ๓ ของภาคเหนือ รองจากจังหวัดลำพูน จังหวัดกำแพงเพชร

รายการ	ปี พ.ศ. ๒๕๕๘	ปี พ.ศ. ๒๕๕๙	ปี พ.ศ. ๒๕๖๐	ปี พ.ศ. ๒๕๖๑	ปี พ.ศ. ๒๕๖๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาประจำปี (หน่วย : ล้านบาท)	๒๐๖,๙๕๘	๒๒๗,๒๐๗	๒๓๔,๙๗๐	๒๔๖,๘๕๓	๒๕๙,๐๒๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) (หน่วย : บาท)	๑๑๖,๓๖๕	๑๒๗,๑๒๖	๑๓๐,๘๒๘	๑๓๖,๗๗๔	๑๔๓,๖๓๘

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

• โครงสร้างทางเศรษฐกิจ

โครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ สามารถจำแนกได้เป็น ๒ ประเภท ได้แก่ แยกตามภาคการผลิตและแยกตามรายสาขาการผลิต โดยโครงสร้างทางเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงใหม่นั้นขึ้นอยู่กับ การผลิตภาคบริการ คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๕ มูลค่ารวม ๑๘๒,๖๘๗ ล้านบาท ซึ่งสาขาการผลิตที่มีบทบาทสำคัญต่อ เศรษฐกิจของจังหวัด อันดับที่ ๑ คือ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๒ รองลงมา คือ สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙ และสาขาที่พักแรม และบริการด้านอาหาร คิดเป็นร้อยละ ๙.๔ ตามลำดับ รายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) แยกตามภาคการผลิต

ภาค	สัดส่วน (%)	รายละเอียด
ภาคบริการ จำนวน ๑๔ สาขาการผลิต	๗๐.๕	๑) สาขาการก่อสร้าง ๒) สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ๓) สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ๔) สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ๕) สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร ๖) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ๗) สาขากิจกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ ๘) สาขากิจกรรมวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และกิจกรรมทางวิชาการ ๙) สาขากิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุนอื่นๆ ๑๐) สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ ๑๑) สาขาการศึกษา ๑๒) สาขากิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์ ๑๓) สาขาศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ ๑๔) สาขากิจกรรมการบริการด้านอื่น
ภาคเกษตรกรรม จำนวน ๑ สาขาการผลิต	๑๙.๒	๑) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง
ภาคอุตสาหกรรม จำนวน ๔ สาขาการผลิต	๑๐.๓	๑) สาขาการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน ๒) สาขาการผลิต ๓) สาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบการปรับอากาศ ๔) สาขาการจัดการน้ำ การจัดการน้ำเสียและของเสีย รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

๒) แยกตามรายสาขาการผลิต

สาขาการผลิต	สัดส่วน (%)
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๙.๒
สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๓.๙
สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๙.๔
สาขาการผลิต	๗.๙
สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๗.๙
สาขาการศึกษา	๖.๙
สาขาการก่อสร้าง	๖.๖
สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๕.๕
สาขาอื่นๆ	๒๒.๗

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

• เศรษฐกิจรายสาขาที่สำคัญของจังหวัด

๑) ภาคท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานที่ท่องเที่ยว/รูปแบบกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีร้านอาหาร โรงแรม บุติค รีสอร์ทและโฮมสเตย์ที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก จึงเป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ จนทำให้เชียงใหม่กลายเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญระดับโลก

ในด้านสินค้าและการบริการนั้น จังหวัดเชียงใหม่มีจุดแข็งในด้านสินค้าและการบริการเชิงท่องเที่ยวหลายรูปแบบที่สามารถสะท้อนความเป็นเอกลักษณ์เชิงวัฒนธรรม และรองรับความต้องการของนักท่องเที่ยวในหลายรูปแบบ อาทิ

(๑) การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Cultural and Traditional Tourism) บนพื้นฐานวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ และประวัติศาสตร์อันยาวนาน

(๒) การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ซึ่งได้แก่ การท่องเที่ยวโดยมุ่งเน้นการพักผ่อนหย่อนใจ เนื่องจากเชียงใหม่เป็นสถานที่การพักผ่อนที่ครบรูปแบบทั้งในรูปแบบธรรมชาติ และในรูปแบบเมือง

(๓) การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) ได้แก่ การท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งจากการท่องเที่ยว เพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ หรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ เป็นต้น

(๔) การท่องเที่ยวเชิงการศึกษา (Education Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวเชิงการศึกษาเป็นการท่องเที่ยวที่เน้นให้บริการ แก่นักเรียน นักศึกษาชาวต่างชาติที่ต้องการเข้ามาศึกษายังสถาบันในจังหวัดเชียงใหม่

(๕) การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมและสัมมนา (MICE) โดยจังหวัดเชียงใหม่มีศักยภาพและความพร้อมในการเป็น MICE City

นอกจากนี้ จากข้อมูลของสำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่ ระบุว่าจังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่มีศักยภาพในการดึงดูดนักท่องเที่ยว จำนวน ๙ กลุ่มผลิตภัณฑ์ ประกอบด้วย

กลุ่มผลิตภัณฑ์	รายละเอียด
๑) GOLF	- มีสนามกอล์ฟ ๑๔ สนามที่ได้มาตรฐาน - สนามกอล์ฟที่สวยงาม และการบริการที่ดี
๒) Wedding / Honeymoon	- คู่แต่งงานทั้งชาวไทย และต่างชาตินิยมมาถ่ายภาพ รวมถึงจัดงานแต่งงาน - มีความพร้อมทั้งด้านสถานที่ ผู้ประกอบการจัดงานแต่งงาน ความสะดวกสบายด้านการเดินทาง
๓) Health and Wellness	- นำเสนอคุณค่าภูมิปัญญาไทย และผลิตภัณฑ์ไทย รวมถึงศักยภาพในการดูแลสุขภาพ - ให้บริการแบบไทย
๔) Ecotourism เป็นเส้นทางแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ	- มีเส้นทางเดินป่า และศึกษาธรรมชาติหลายเส้นทาง - เรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน (Community based tourism)
๕) ศาสนา	- สถานที่นันทนาการบูรพาจารย์ และขอพรสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่เป็นที่เคารพนับถือของชาวไทย และต่างชาติ - สถานที่ปฏิบัติ ศึกษา พุทธศาสนา และนั่งสมาธิ
๖) อาหาร	- ความเป็นเอกลักษณ์ รสชาติอาหารเมือง

กลุ่มผลิตภัณฑ์	รายละเอียด
๗) OTOP	- เป็นสินค้านโยบายของรัฐบาล เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์หัตถกรรมพื้นบ้าน โดยเน้นในพื้นที่ที่มีแหล่งผลิต และสามารถทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนได้ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่มีผลิตภัณฑ์ OTOP ที่มีศักยภาพเป็นจำนวนมาก
๘) พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นที่มีกิจกรรมท่องเที่ยว เชิงวิถีชีวิต	- พื้นที่ชุมชนท้องถิ่นที่มีกิจกรรมท่องเที่ยว เชิงวิถีชีวิต เช่น หมู่บ้านแม่กำปอง หมู่บ้าน สันลมจอย หมู่บ้านท่องเที่ยวการเกษตร เป็นแหล่งท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวที่นิยมท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มประสบการณ์ชีวิต
๙) กลุ่มสินค้าท่องเที่ยวตาม Theme และกระแส (Trend)	- แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร / กิจกรรมสันทนาการ / ร้านอาหารและสินค้าที่ระลึก ที่ใช้ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น - การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

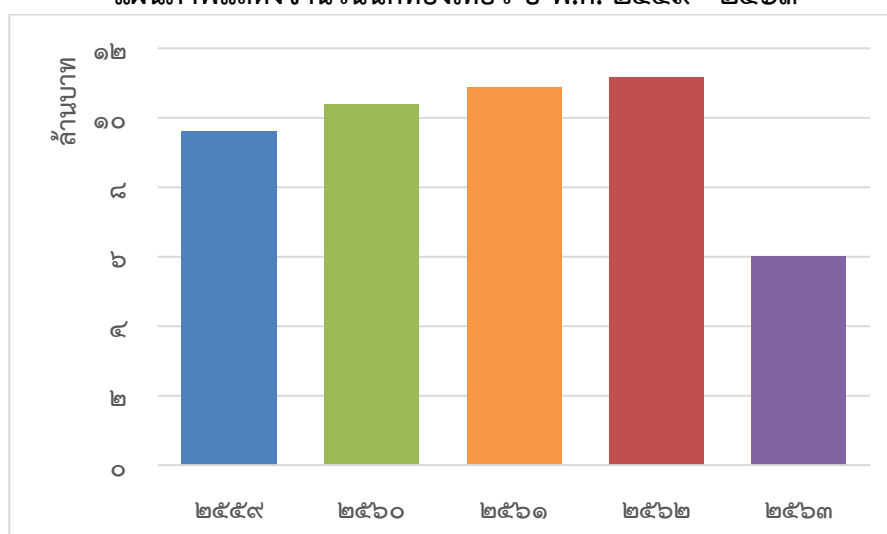
ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔

ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเชียงใหม่ จำนวน ๖,๐๐๗,๗๖๓ คน ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ในช่วงเวลาเดียวกัน เท่ากับร้อยละ -๔๖.๑๙ แยกเป็นชาวไทย ๕,๔๔๓,๐๒๗ คน (-๒๙.๒๓%) และชาวต่างประเทศ ๕๖๔,๗๓๖ คน (-๘๓.๗๔%) โดยมีค่าเฉลี่ยอัตราการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยว รวม ๕ ปี เท่ากับร้อยละ -๕.๔๕

ปี	รวม (ล้านคน)	ร้อยละ	ไทย (ล้านคน)	ร้อยละ	ต่างชาติ (ล้านคน)	ร้อยละ
๒๕๕๙	๙,๖๒๓,๙๕๘	+๓.๖๔	๖,๗๒๑,๘๑๙	+๔.๑๙	๒,๙๐๒,๑๓๙	+๒.๓๗
๒๕๖๐	๑๐,๓๔๐,๘๐๑	+๗.๙๗	๗,๒๖๑,๗๙๓	+๘.๐๓	๓,๐๗๙,๐๐๘	+๗.๘๒
๒๕๖๑	๑๐,๘๖๓,๑๕๐	+๔.๕๔	๗,๖๐๔,๗๖๔	+๔.๗๒	๓,๒๕๘,๓๘๖	+๔.๑๓
๒๕๖๒	๑๑,๑๖๕,๘๖๐	+๒.๗๘	๗,๖๙๑,๔๕๓	+๑.๑๓	๓,๔๗๔,๔๐๗	+๖.๖๒
๒๕๖๓	๖,๐๐๗,๗๖๓	-๔๖.๑๙	๕,๔๔๓,๐๒๗	-๒๙.๒๓	๕๖๔,๗๓๖	-๘๓.๗๔
เฉลี่ย ๕ ปี	๙,๖๑๐,๓๐๖.๔	-๕.๔๕๒	๖,๙๔๔,๕๗๑.๒	-๒.๒๓๒	๒,๖๖๕,๗๓๕.๒	-๑๒.๕๖

แผนภาพแสดงจำนวนนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

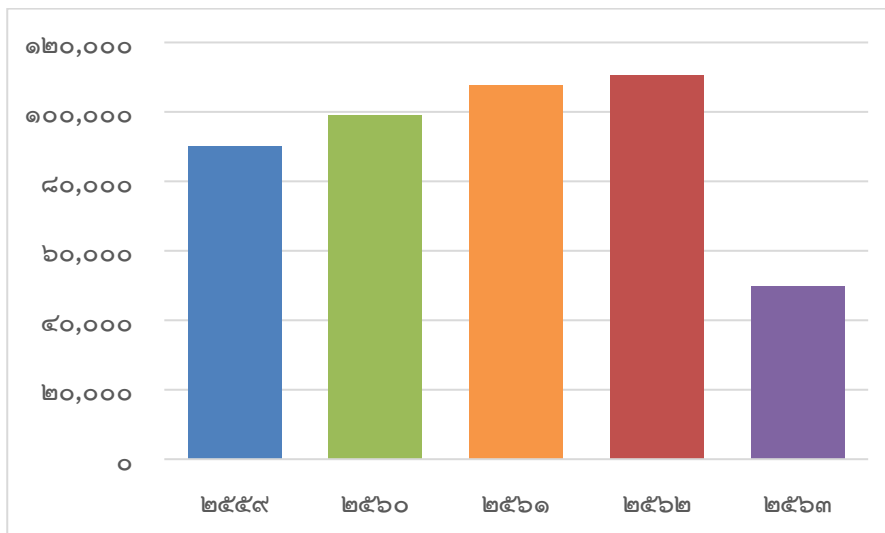

จำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยว

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดเชียงใหม่มีจำนวนรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๔๙,๘๔๑ ล้านบาท ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ในเวลาเดียวกัน เท่ากับร้อยละ -๕๔.๙๖ แยกเป็นชาวไทย ๔๒,๔๗๔.๓๒ ล้านบาท (-๓๖.๙๐ %) และชาวต่างประเทศ ๗,๓๖๖.๗๑ ล้านบาท (-๘๓.๐๔%) โดยมีค่าเฉลี่ยอัตราการเติบโตของการท่องเที่ยว รวม ๕ ปี เท่ากับร้อยละ - ๔.๘๘

ปี	รวม (ล้านบาท)	ร้อยละ	ไทย (ล้านบาท)	ร้อยละ	ต่างชาติ (ล้านบาท)	ร้อยละ
๒๕๕๙	๙๐,๑๓๗.๒๘	+๙.๑๖	๕๖,๒๑๗.๔๙	+๔.๗๑	๓๓,๙๑๙.๗๙	+๑๗.๔๕
๒๕๖๐	๙๙,๐๗๐.๔๒	+๙.๙๑	๖๑,๓๒๐.๓๘	+๙.๐๘	๓๗,๗๕๐.๐๔	+๑๑.๒๙
๒๕๖๑	๑๐๗,๖๒๕	+๘.๖๓	๖๖,๓๐๙.๕๗	+๘.๑๓	๔๑,๓๑๕.๗๕	+๙.๔๔
๒๕๖๒	๑๑๐,๖๗๐	+๒.๘๒	๖๗,๓๒๑.๔๙	+๑.๕๒	๔๓,๓๔๘.๘๔	+๕.๑๓
๒๕๖๓	๔๙,๘๔๑	-๕๔.๙๖	๔๒,๔๗๔.๓๒	-๓๖.๙๐	๗,๓๖๖.๗๑	-๘๓.๐๔
เฉลี่ย ๕ ปี	๙๑,๔๖๘.๗๔	-๔.๘๘	๕๘,๗๒๘.๖๕	-๒.๖๙๒	๓๒,๗๔๐.๒๒๖	-๗.๙๕

แผนภาพแสดงจำนวนรายได้จากนักท่องเที่ยว ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓

ที่มา : สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔

๒) ภาคการเกษตร

จังหวัดเชียงใหม่ มีพื้นที่ทำการเกษตรกระจายอยู่ในทั้ง ๒๕ อำเภอ โดยมีจำนวนทั้งสิ้น ๑,๘๕๔,๒๙๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๗๖ ของพื้นที่จังหวัดทั้งหมด และมีครัวเรือนภาคการเกษตร จำนวนทั้งสิ้น ๑๘๑,๓๗๑ ครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๕๗ ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด ซึ่งอำเภอที่มีพื้นที่ทางการเกษตรมากที่สุด คือ อำเภอฝาง จำนวน ๒๑๐,๐๐๐ ไร่ และอำเภอที่มีครัวเรือนเกษตรกรรมมากที่สุด คือ อำเภอจอมทอง จำนวน ๑๒,๙๙๘ ครัวเรือน โดยสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ข้าวนาปี ลำไย สุก รสสุก และผลไม้

การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร								รวมพื้นที่ทำการเกษตร	
	ที่นา		ไม้ผล/ไม้ยืนต้น		พืชไร่/พืชผัก		ไม้ดอก/ไม้ประดับ			
	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ	จำนวน (ไร่)	ร้อยละ
๑๒,๕๖๖,๙๑๑	๕๐๘,๕๐๖	๒๗.๔๒	๖๙๕,๒๘๗	๓๗.๕๐	๓๗๕,๐๙๙	๒๐.๓๓	๒,๖๒๘	๐.๑๔	๑,๘๕๔,๒๙๔	๑๔.๗๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔

สินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๑. ด้านการปลูกพืช

ชนิดพืช	จำนวนเกษตรกร (ราย)	เนื้อที่เพาะปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตที่ เก็บเกี่ยวได้ (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กิโลกรัม/ไร่)
ข้าวนาปี	๗๗,๕๑๕	๕๐๘,๕๐๖	๕๐๕,๖๘๒	๓๐๓,๘๒๓	๖๐๑
ลำไย	๕๑,๕๘๙	๒๗๙,๕๔๒	๒๗๔,๔๔๒	๑๑๖,๗๒๘	๔๒๕
มะม่วง	๑๐,๙๘๔	๖๐,๖๖๒	๔๖,๓๑๐	๕๖๕๙๑	๑,๒๒๒
ลิ้นจี่	๖,๑๖๒	๔๕,๗๙๐	๔๕,๗๔๕	๑๑,๖๖๕	๒๕๕
กาแฟ	๙,๐๙๙	๓๒,๑๙๕	๓๐,๑๘๒	๓,๙๒๔	๑๓๐
กระเทียม	๓,๖๑๕	๒๙,๘๙๐	๒๙,๘๖๐	๓๕,๖๒๘	๑,๑๙๓
หอมแดง	๒,๙๓๓	๑๐,๖๘๓	๑๐,๖๘๓	๒๖,๓๙๐	๒,๔๗๐
หอมหัวใหญ่	๑,๗๕๙	๘,๐๐๑	๗,๙๖๓	๓๓,๒๕๕	๔,๑๗๖
ยางพารา (รวม)	๑,๑๙๒	๑๔,๘๘๙.๖๑	๑๒,๘๔๒.๘๙	๒,๒๓๕	๑๗๔
- มีเอกสารสิทธิ์	๕๒๐	๖,๐๗๘.๙๗	๕,๗๑๐.๐๒	๙๙๔	
- ไม่มีเอกสารสิทธิ์	๖๗๒	๘,๘๑๐.๖๔	๗,๑๓๒.๘๗	๑,๒๔๑	
รวม	๑๖๔,๘๔๘	๙๙๐,๑๕๙	๙๖๓,๗๑๐	๕๙๐,๒๓๙	๑๐,๖๕๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔

๒. ด้านการปศุสัตว์

ชนิดสัตว์	จำนวน เกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ข้อมูลผลผลิต		ราคาเฉลี่ย (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
			จำนวน	หน่วยนับ		
สุกร	๑๕,๓๑๗	๓๘๒,๙๗๕	๒๙๑,๖๒๕ (จำนวนที่เข้าโรงฆ่าสัตว์)	ตัว	๖,๔๐๐	๑,๘๖๖,๔๐๐,๐๐๐
กระบือ	๕,๗๓๒	๕๓,๑๖๗	๖,๐๗๐ (จำนวนที่เข้าโรงฆ่าสัตว์)	ตัว	๕๐,๐๐๐	๓๐๓,๕๐๐,๐๐๐
โคเนื้อ	๑๕,๐๐๘	๑๖๔,๑๒๑	๕๒,๕๐๐ (จำนวนที่เข้าโรงฆ่าสัตว์)	ตัว	๔๕,๐๐๐	๒,๓๖๒,๕๐๐,๐๐๐
โคนม	๑,๑๓๔	๕๓,๐๘๙	๘๔๒๑๒.๙๔ (ปริมาณนม)	ตัน	๑๘ บาท/กิโลกรัม	๑,๕๑๕,๐๐๐,๐๐๑
ไก่	๖๒,๙๓๖	๗,๔๔๙,๐๙๘	๔,๕๗๔,๒๙๓ (จำนวนที่เข้าโรงฆ่าสัตว์)	ตัว	๕๓	๒๔๐,๑๕๐,๓๘๓
ฟาร์ม (ฟาร์ม)	๑๗๙	n/a	๑,๕๖๒,๙๐๐	น้ำผึ้ง (กิโลกรัม)	๙๐ บาท/กิโลกรัม	๑๔๐,๖๖๑,๐๐๐
รวม	๑๐๐,๓๐๖	๘,๑๐๒,๔๕๐				๖,๔๒๘,๒๑๑,๓๘๔

ที่มา : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔

๓. ด้านการประมง

ชนิดสัตว์	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวน บ่อ	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (กิโลกรัม)	ราคาเฉลี่ย (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
ปลาตะเพียน/นิลแดง	๑๕๘	๓๒๘	๕,๓๓๖.๒๐	๙๘๖,๔๒๕	๘๐	๗๘,๙๑๔,๐๐๐
ปลานิล	๕,๗๘๐	๖,๗๕๓	๕,๓๐๙.๓๑	๑,๙๗๔,๘๖๗	๖๐	๒๖,๗๓๔,๕๓๕
ปลาไน	๔๙	๕๕	๒๓.๗๔	๔๔๕,๕๗๙	๕๐	๒๒,๒๗๘,๙๕๐
ปลาตะเพียน	๒๔๐	๒๖๐	๘๙๖.๖๓	๙๒,๙๔๓	๕๐	๔,๖๔๗,๑๔๖
ปลาบึก	๗	๑๕	๕.๖๖	๒,๘๐๖	๖๐	๑,๖๘๓,๓๓๖
ปลาซิว	๑๐	๓๕	๓๒.๓๐	๑๙,๕๓๓	๗๕	๑,๔๖๔,๙๕๖
ปลาดุก	๕๗๙	๖๓๔	๗๒๒.๗๓	๑๕,๓๒๕	๗๐	๑,๐๗๒,๗๕๐
ปลาหมอไทย	๒๗	๖๓	๘๒๖.๕๓	๑๑,๘๙๓	๗๘	๙๒๗,๖๔๘

ชนิดสัตว์	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวน บ่อ	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต (กิโลกรัม)	ราคาเฉลี่ย (บาท/หน่วย)	มูลค่าผลผลิต (บาท)
ปลากด	๗	๙	๒.๒๕	๗,๘๖๕	๑๐๐	๗๘๖,๕๐๐
ปลาอีสกเทศ	๒๔	๒๕	๑๒.๓๘	๘,๓๔๐	๔๔	๓๖๖,๙๔๕
ปลานวลจันทร์เทศ	๒๑	๒๖	๑๔.๐๑	๔,๗๕๐	๔๐	๑๙๐,๐๐๐
กบ	๒๒	๑๒๔	๑.๘๖	๑,๘๖๐	๗๗	๑๔๓,๒๒๓
ปลาน้ำจืดอื่นๆ	๓๐	๔๑	๒๓.๔๓	๒,๐๖๓	๔๐	๘๒,๕๐๐
รวม	๖,๙๕๔	๘,๓๖๘	๑๓,๒๐๗.๐๓	๓,๕๗๔,๒๔๘		๑๓๙,๒๙๒,๔๗๙

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔

๓) ภาคอุตสาหกรรม

จังหวัดเชียงใหม่ มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการ (สะสม) ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ จำนวนทั้งสิ้น ๙๕๓ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๓๑,๑๐๘.๓๘ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๓๑,๒๘๐ คน โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

(๑) กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช ประกอบด้วยกิจการเกี่ยวกับการสีข้าว อบพืชผลทางการเกษตร บ่มและอบใบยาสูบ การคัดแยกเมล็ดพืช คัดแยกขนาดและเคลือบผิวส้ม เป็นต้น ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๖๑ โรงงาน เงินลงทุน ๖,๔๙๙.๓๑ ล้านบาท คนงาน ๓,๑๐๓ คน

(๒) อุตสาหกรรมอาหาร ประกอบด้วยการผลิตเกี่ยวกับการแปรรูปผักและผลไม้ การแช่แข็งทุกชนิดผลิตและจำหน่ายเบเกอรี่ ผลิตน้ำแข็ง ผลิตภัณฑ์จากน้ำผึ้ง เป็นต้น ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๑๕๖ โรงงาน เงินลงทุน ๕,๗๖๕.๐๕ ล้านบาท คนงาน ๖,๔๔๔ คน

(๓) กลุ่มอุตสาหกรรมการผลิตยานพาหนะรวมทั้งการซ่อมยานพาหนะ ประกอบด้วย การผลิตเกี่ยวกับศูนย์บริการ จำหน่ายอะไหล่ ซ่อมบำรุงและเคาะพ่นสีรถยนต์ ตั้งศูนย์ ถ่วงล้อและปะยางรถยนต์ เป็นต้น ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๙๕ โรงงาน เงินลงทุน ๓,๙๓๒.๔๗ ล้านบาท คนงาน ๒,๘๑๒ คน

นอกจากนี้ ผลจากการพิจารณาข้อมูลการลงทุนอุตสาหกรรมในปี ๒๕๖๓ มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่ และเปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาเดียวกันในปีก่อน จำนวน ๓๑ โรงงาน พบว่า มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการใหม่ ลดลง จำนวน ๔ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๔๓ เงินลงทุน ลดลง จำนวน ๗๗๐.๓๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๒๗ และอัตราการจ้างงาน เพิ่มขึ้น จำนวน ๒๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๑๘ โดยกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรกของจังหวัด ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้แก่ กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากพืช อุตสาหกรรมอาหาร และกลุ่มผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม ตามลำดับ

๔) ผลิตภัณฑ์ชุมชน

จังหวัดเชียงใหม่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่หลากหลาย และมีการต่อยอดพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยอย่างสร้างสรรค์ ประกอบกับการผลิตสินค้าหัตถอุตสาหกรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว หรือที่เรียกว่า “อัตลักษณ์ล้านนา” เช่น เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย เครื่องปั้นดินเผา ไม้แกะสลัก การนวดแผนไทย ที่สามารถทำตลาดได้ทั้งในต่างประเทศและต่างประเทศ นำไปสู่การจ้างงาน และการสร้างรายได้ให้กับชุมชนอย่างยั่งยืน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดเชียงใหม่มีรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP ทั้งสิ้น ๑๘,๑๑๑.๑๓๙ ล้านบาท โดยมีผู้ประกอบการ OTOP ที่ลงทะเบียนแล้ว จำนวน ๒,๕๐๗ ราย และมีผลิตภัณฑ์จำนวน ๖,๙๒๗ รายการ สามารถจำแนกตามประเภทผลิตภัณฑ์ ได้ดังนี้

ที่	ประเภทผลิตภัณฑ์	ปี ๒๕๕๗-๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	รวม
๑	อาหาร	๕๕๐	๓๙	๒๖๙	๓๑๕	๑๓๔	๑๔๓	๑,๔๕๐
๒	เครื่องดื่ม	๒๗๓	๑๙	๘๙	๘๙	๔๐	๖๒	๕๗๒
๓	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	๑,๐๙๗	๕๘	๒๖๘	๒๘๖	๑๖๘	๒๕๑	๒,๑๒๘
๔	ของใช้/ของตกแต่ง/ของที่ระลึก	๙๘๕	๒๗	๑๙๗	๒๙๘	๘๙	๑๐๙	๑,๗๐๕
๕	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	๔๔๒	๑๖	๒๒๗	๑๖๗	๑๓๒	๘๘	๑,๐๗๒
รวม		๓,๓๔๗	๑๕๙	๑,๐๕๐	๑,๑๕๕	๕๖๓	๖๕๓	๖,๙๒๗

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔

สภาพทางสังคม

• ด้านการศึกษา

จังหวัดเชียงใหม่ มีสถานศึกษา ณ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๒,๐๖๓ แห่ง โดยแยกเป็นระดับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษา มีครู/อาจารย์ รวมทั้งสิ้น ๒๙,๘๗๖ คน และมีจำนวนนักเรียน/นักศึกษา รวมทั้งสิ้น ๓๘๙,๕๒๕ คน ซึ่งหากเทียบอัตราส่วนระหว่างครู/ต่อนักเรียน/นักศึกษา เป็นอัตราส่วน ๑ : ๑๓ รายละเอียด ดังนี้

ประเภทการจัดการศึกษา	สถานศึกษา (แห่ง)	ครู/อาจารย์ (คน)	นักเรียน (คน)
ขั้นพื้นฐาน	๒,๐๓๓	๑๗,๗๗๓	๒๘๐,๘๕๖
อาชีวศึกษา	๑๘	๑,๖๑๓	๒๓,๑๒๔
อุดมศึกษา	๑๒	๑๐,๔๙๐	๘๕,๕๔๕
รวม	๒,๐๖๓	๒๙,๘๗๖	๓๘๙,๕๒๕

โดยประชากรในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ มีการเข้าถึงการบริการด้านการศึกษากว่า ๔๔๑,๙๔๕ คน (ข้อมูลปีการศึกษา ๒๕๖๔) คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๗๕ ของประชากรทั้งหมดในจังหวัด โดยผู้เข้าถึงการบริการด้านการศึกษ ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา การศึกษาทางเลือก และการศึกษานอกระบบทุกระดับในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูลปีการศึกษา ๒๕๖๓

• ด้านการสาธารณสุข

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานบริการด้านสาธารณสุขประเภทที่มีเตียงรับผู้ป่วยไว้ค้างคืน จำนวน ๔๘ แห่ง จำนวน ๔,๙๙๙ เตียง จำแนกเป็นประเภทบริการทั่วไป จำนวน ๔๐ แห่ง ประเภทบริการเฉพาะโรค จำนวน ๘ แห่ง ในจำนวนนี้เป็นสถานบริการสาธารณสุขแยกตามสังกัด ได้แก่ สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๒๔ แห่ง นอกสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ๕ แห่ง สังกัดกระทรวงอื่นๆ ๔ แห่ง และสังกัดเอกชน ๑๕ แห่ง ดังนี้

ที่	สังกัด	จำนวน (แห่ง)	เตียง
๑	สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๒๔	๑,๑๙๙
๒	นอกสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๕	๙๙๙
๓	สังกัดกระทรวงอื่นๆ	๔	๑,๑๓๒
๔	เอกชน	๑๕	๑,๖๖๙
รวม		๔๘	๔,๙๙๙

สำหรับบุคลากรทางด้านสาธารณสุข สามารถจำแนกตามวิชาชีพ ดังนี้

บุคลากร สาธารณสุข	สังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวง สาธารณสุข	อัตราส่วน ต่อประชากร	โรงพยาบาลรัฐนอก สังกัดสำนักงาน ปลัดกระทรวง สาธารณสุข	โรงพยาบาล เอกชน	รวม	อัตราส่วนต่อ ประชากร
แพทย์	๕๑๑	๑:๓,๔๙๒	๔๔๔	๓๐๗	๑,๒๖๒	๑ : ๑,๔๑๔
ทันตแพทย์	๑๕๗	๑:๑๑,๓๖๕	๑๖๑	๒๘	๓๔๖	๑ : ๕,๑๕๗
เภสัชกร	๒๕๖	๑:๖,๙๗๐	๑๓๕	๑๖๓	๕๖๑	๑ : ๓,๑๘๑
พยาบาลวิชาชีพ	๒,๗๕๘	๑:๖๔๗	๒,๒๓๔	๑,๔๑๓	๖,๔๐๕	๑ : ๒๗๖

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔

• ข้อมูลด้านแรงงาน

จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรที่อยู่ในกลุ่มวัยทำงาน (ผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) จำนวน ๑,๔๕๒,๔๖๖ คน พบว่าเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑,๐๕๐,๐๘๐ คน โดยจำแนกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๑,๐๓๓,๖๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๔๔ โดยจำแนกเป็นเพศชาย ๕๔๙,๑๒๖ คน เพศหญิง ๔๘๔,๕๕๒ คน เป็นผู้ว่างงาน จำนวน ๑๖,๐๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๕๓ และเป็นกำลังแรงงานที่รอฤดูกาล จำนวน ๓๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๔ เมื่อพิจารณาในภาพรวมจะพบว่าอัตราการมีงานทำ ซึ่งคำนวณจากสัดส่วนผู้มีงานทำต่อผู้อยู่ในกำลังแรงงานมีอัตรา ร้อยละ ๙๘.๔๔ นั้นหมายความว่าผู้อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑๐๐ คน จะมีงานทำประมาณ ๙๘ - ๙๙ คน ซึ่งอัตราการจ้างงานในภาพรวมนี้มีสัดส่วนขยายตัวเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า และเมื่อเปรียบเทียบการมีงานทำ ระหว่างเพศ จะพบว่าเพศชายมีอัตราส่วนของการมีงานทำหรืออัตราการจ้างงาน มากกว่าเพศหญิง กล่าวคือ เพศชายมีอัตราร้อยละ ๕๓.๑๒ ขณะที่เพศหญิง อัตราร้อยละ ๔๖.๘๘ ของจำนวนกำลังแรงงานจำแนกตามเพศ ทั้งหมด รายละเอียด ดังนี้

สถานภาพแรงงาน	ชาย	หญิง	รวม
อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป	๗๐๓,๒๘๖	๗๔๙,๑๘๐	๑,๔๕๒,๔๖๖
๑. กำลังแรงงานรวม	๕๕๕,๑๐๐	๔๙๔,๙๘๐	๑,๐๕๐,๐๘๐
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๕๔๙,๑๒๖	๔๘๔,๕๕๒	๑,๐๓๓,๖๗๘
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๕,๙๗๔	๑๐,๐๕๕	๑๖,๐๒๙
๑.๓ กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	๓๗๓	๓๗๓
๑. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๔๘,๑๘๖	๒๕๔,๒๐๐	๔๐๒,๓๘๖
๒.๑ ทำงานบ้าน	๓,๙๙๘	๖๘,๘๕๑	๗๒,๘๔๙
๒.๒ เรียนหนังสือ	๔๗,๐๙๗	๖๓,๕๑๕	๑๑๐,๖๑๒
๒.๓ อื่นๆ	๙๗,๐๙๒	๑๒๑,๘๓๔	๒๑๘,๙๒๖

นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดเชียงใหม่มีแรงงานนอกระบบ จำนวน ๖๒๒,๙๕๒ คน หรือ ร้อยละ ๓๘.๑๙ ของจำนวนประชากรจังหวัดเชียงใหม่ โดยแรงงานนอกระบบส่วนใหญ่จะทำงานในภาค เกษตรกรรม จำนวน ๓๕๔,๒๗๐ คน หรือจำนวน ๕๖.๘๗ และทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๒๖๘,๖๘๒ คน หรือร้อยละ ๔๓.๑๓ แรงงานนอกระบบที่ทำงานนอกภาคเกษตร ส่วนใหญ่ทำงานในอุตสาหกรรมขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ฯ จำนวน ๙๗,๑๐๕ คน หรือร้อยละ ๑๕.๕๙ รองลงมาคือ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร จำนวน ๔๓,๓๑๐ คน หรือร้อยละ ๖.๙๕

ที่มา : สำนักงานแรงงานจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔

๑๖. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สหราชอาณาจักรประจำจังหวัดเชียงใหม่
 ๑๗. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐฟินแลนด์ประจำจังหวัดเชียงใหม่
 ๑๘. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์แคนาดา ประจำจังหวัดเชียงใหม่
 ๑๙. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์เครือรัฐออสเตรเลีย ประจำจังหวัดเชียงใหม่
 ๒๐. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์เครือรัฐออสเตรเลียประจำจังหวัดเชียงใหม่
 ๒๑. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐโคลอมเบีย ณ จังหวัดเชียงใหม่
 ๒๒. สถานกงสุลกิตติมศักดิ์สาธารณรัฐไอร์แลนด์

• ความมั่นคง

ในสถานการณ์ปัจจุบันพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทย โดยเฉพาะจังหวัดเชียงใหม่ยังต้องเผชิญกับภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดและประเทศอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น เช่น ปัญหาการค้ายาเสพติด ปัญหาคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหาแรงงานต่างด้าวทั้งในและนอกระบบ ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยว ปัญหาการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ ปัญหาด้านสาธารณสุข โรคระบาดติดต่อ การบุกรุกทำลายป่าไม้และทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสาธารณสุขภัยและภัยธรรมชาติ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อเสถียรภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา สิ่งแวดล้อม รวมถึง ปัญหาความขัดแย้งและความแตกแยกทางความคิดของคนภายในสังคมที่เกิดจากสถานการณ์ด้านการเมือง ความขัดแย้งของกลุ่มผลประโยชน์ที่ก่อให้เกิดปัญหาความมั่นคงภายใน รวมทั้งสภาพแวดล้อมของปัญหาความมั่นคงที่เกิดจากผลกระทบและการขยายตัวของปัญหาความมั่นคงจากประเทศเพื่อนบ้านและสังคมโลกในปัจจุบัน

สถานการณ์ด้านความมั่นคงที่เป็นภัยคุกคามที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปได้ดังนี้

๑) ปัญหาด้านภัยยาเสพติด

สถานการณ์ยาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือมีความรุนแรงเพิ่มขึ้น ถึงแม้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องได้ดำเนินการแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจังแต่ด้วยข้อจำกัดและเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สถานการณ์ด้านความมั่นคงที่มีส่วนให้ปัญหายาเสพติดขยายตัวมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนโดยรวม

โดยสามารถสรุปผลการดำเนินงานที่ผ่านมา จังหวัดเชียงใหม่มีสถิติเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยสรุปดังนี้

สถิติ	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔ (๑ ต.ค. ๖๓ - ๓๑ พ.ค. ๖๔)
การจับกุมผู้ต้องหา	๗,๑๑๖ ราย/ ๗,๓๔๙ คน	๙,๙๔๒ ราย/ ๑๐,๑๔๕ คน	๑๐,๐๓๔ ราย/ ๑๐,๐๓๙ คน	๗,๑๗๑ ราย/ ๖,๙๐๓ คน
สัดส่วนคดี ๕ ข้อหาสำคัญ (ข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย)	๑,๔๙๗ คดี/ ร้อยละ ๒๑.๐๔	๒,๒๓๐ คดี/ ร้อยละ ๒๒.๔๓	๒,๓๙๐ คดี/ ร้อยละ ๒๓.๘๒	๑,๘๒๐ คดี/ ร้อยละ ๒๕.๓๘

ที่มา : กองบังคับตำรวจนครจังหวัดเชียงใหม่

ผลการดำเนินงานด้านการป้องกันยาเสพติด

แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	ผลการดำเนินงาน	
		ผลสะสม	ร้อยละ
ประชาชนทั่วไป ในหมู่บ้าน/ชุมชน			
(๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน	๒,๑๙๗ แห่ง	๒,๑๙๗	๑๐๐
(๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งหมู่บ้าน/ชุมชน กองทุนแม่ของแผ่นดิน	๕๘๙ แห่ง	๕๘๙	๑๐๐
(๓) หมู่บ้านต้นกล้ากองทุนแม่ของแผ่นดิน	๒๗ แห่ง	-	-
การจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการ	๑,๙๘๘ แห่ง	๗๔๖	๓๗.๕๓

ผลการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติด

แผนงาน/โครงการ	ผลการดำเนินงาน (๑ ต.ค. ๖๓ – ๓๑ พ.ค. ๖๔)	
	ราย	คน
ผลการจับกุมยาเสพติด (คดี) แยกข้อกล่าวหา	๗,๑๗๑	๖,๙๐๓
(๑) นำเข้า	๗	๖
(๒) ผลิต	๓๒๑	๑๓๗
(๓) จำหน่าย	๓๔๑	๓๑๙
(๔) ครอบครองเพื่อจำหน่าย	๑,๑๕๑	๑,๑๒๙
(๕) ครอบครอง	๑,๑๐๒	๑,๐๘๐
(๖) เสพ	๔,๒๔๙	๔,๒๓๒
ของกลาง	- ยาบ้า ๒๑๑,๐๔๖ เม็ด - เฮโรอีน ๔๒๐.๔๑ กรัม - ฝิ่นดิบ ๑,๘๔๙.๗๗ กรัม - กัญชาสด ๖,๒๗๔.๙ กรัม - กัญชาแห้ง ๑๔๗.๗๓ กรัม ไอซ์ ๑,๒๗๙.๓๒ กรัม - ต้นกัญชา ๙๖ ต้น	

ผลการดำเนินงานด้านการบำบัดรักษา

แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	ผลการดำเนินงาน	
		ผลสะสม	ร้อยละ
๑) บำบัดรักษารวมทุกระบบ (คน)	๙,๕๙๖	๔,๘๘๓	๕๐.๘๙
(๑) สมัครใจ			
- สถานพยาบาล	๔,๗๕๑	๒,๔๐๕	๕๐.๖๒
- ศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมฯ	๒๐๐	๙๓	๔๖.๕๐
(๒) บังคับบำบัด			
- แบบควบคุมตัว	๑,๑๖๐	๔๒๙	๓๖.๙๘
- แบบไม่ควบคุมตัว	๒,๕๕๕	๑,๗๘๒	๖๙.๗๕
(๓) ต้องโทษ			
- ราชทัณฑ์	๘๐๐	๑๑๘	๑๔.๗๕
- สถานพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน	๑๓๐	๕๖	๔๓.๐๘

แผนงาน/โครงการ	เป้าหมาย ปี ๒๕๖๔	ผลการดำเนินงาน	
		ผลสะสม	ร้อยละ
๒) การติดตามผู้ผ่านการบำบัดรักษา - สถานพยาบาล - ศูนย์ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมฯ - บังคับบำบัด - ต้องโทษ	จำนวนผู้ผ่านการบำบัด ๖๖๑ ๙๓ ๕๖๐ ๑๕๙	จำนวนผู้ที่ได้รับการติดตาม ๕๖๓ ๖๐ ๒๘๑ ๑๒๙	๘๕.๑๗ ๖๔.๕๒ ๕๐.๑๘ ๘๑.๑๓
๓) การช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัดรักษา - อบรมให้ความรู้หลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนกลับสู่สังคม	๒๐๐	๙๓๘	๔๖.๕๐

ที่มา : ศูนย์อำนวยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจังหวัดเชียงใหม่

๒) ปัญหาการค้ำมนุษย์

จังหวัดเชียงใหม่มีสถานการณ์เสี่ยงความผิดการค้ำมนุษย์อยู่ ๕ รูปแบบ ได้แก่

(๑) ด้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการค้าประเวณี พบว่ามีการนำเด็กอายุระหว่าง ๕-๑๕ ปี เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีเพิ่มขึ้น ในร้านคาราโอเกะ ผับ สปา ซึ่งมีการแอบแฝงการค้าประเวณี อีกทั้งมีชาวต่างชาติชักชวนเด็กผู้ชายไปถ่ายภาพอนาจารและนำภาพลงในเว็บไซต์ซึ่งมีลักษณะที่สื่อไปในทางเพศ และในพื้นที่ต่างอำเภอพบว่าการค้ำมนุษย์ ที่มีการปรับเปลี่ยนสถานที่จัดตั้งร้านคาราโอเกะ หรือร้านอาหารขนาดเล็ก ในถนนหมู่บ้าน แทนถนนสายหลักเพื่อหลบเลี่ยงการตรวจสอบ ส่วนพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่พบการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบการค้าประเวณีเด็กและหญิงในร้านคาราโอเกะ ร้านอาหารกึ่งผับ นวดแผนโบราณซึ่งแอบแฝงการค้าประเวณี สถานอาบอบนวดแอบแฝง มีเด็กทำงานในร้านต้นระบำโป๊เปลือยหรือเต้นโคโยตี้และนำไปสู่การขายบริการทางเพศ

(๒) ด้านการบังคับใช้แรงงาน พบขบวนการขนคนต่างชาตินำมาส่งสถานที่พัก เพื่อรอส่งไปทำงานยังพื้นที่ต่างๆ ส่วนใหญ่คนต่างด้าวเหล่านี้ไม่สามารถสื่อสารภาษาไทยได้ จึงอาจตกเป็นเหยื่อค้ำมนุษย์ด้านการบังคับใช้แรงงานหรือด้านอื่นได้ในภายหลัง ส่วนการบังคับใช้แรงงานเด็กในพื้นที่ยังไม่พบแต่อาจแอบแฝงตัวอยู่ในรูปแบบการติดตามและช่วยเหลือผู้ปกครองขณะทำงาน ซึ่งนายจ้างอาจให้เงินเล็กน้อยซึ่งอ้างว่าเป็นค่าขนม รวมไปถึงการบังคับใช้แรงงานเด็กเดินขายของ ดอกไม้ ตามร้านอาหารต่างๆ ในเวลากลางคืน สถานที่หรือพื้นที่เป้าหมายพบได้ทุกพื้นที่ มีการใช้แรงงานซึ่งผู้ปกครองพาบุตรหลานเดินทางไปทำงานด้วย ส่วนพาเด็กเร่ขายของพบได้ร้านอาหาร ร้านหมูกระทะ ซึ่งเปิดให้บริการเวลากลางคืน

(๓) ด้านการนำคนมาขอทาน พบว่าได้มีการนำเด็กต่างด้าวเข้ามาแสวงหาประโยชน์การขอทาน โดยเข้าบ้านให้อยู่เป็นกลุ่มใหญ่และกระจายกันไปขอทานบริเวณต่างๆ ตามสถานที่ท่องเที่ยวที่มีคนจำนวนมาก โดยทำเป็นขบวนการมีการเข้าเด็กจากผู้ปกครองซึ่งเป็นคนต่างด้าวเพื่อมาทำอาชีพขอทาน มีการนำเด็กชาวเมียนมาร์มาขอทาน พบตามสถานที่ท่องเที่ยว ตลาดกลางคืน ตลาดนัด และถนนคนเดิน เด็กขอทานส่วนใหญ่เข้าสู่กระบวนการโดยการติดตามมากับครอบครัวหรือญาติ จะมีนายหน้าเข้าไปติดต่อชักชวนมาจากจังหวัดท่าขี้เหล็ก ประเทศเมียนมาร์ ผ่านอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย นายหน้าจะมีการจัดสรรพื้นที่และบางครั้งจะต้องจ่ายค่าเช่าที่สำหรับการขอทานด้วย ขอทานมีรายได้ประมาณวันละ ๑๐๐-๑๕๐ บาท/วัน พบสถานการณ์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่

(๔) ด้านการแสวงหาประโยชน์ทางเพศรูปแบบอื่น พบมีการนำเด็กโดยเฉพาะเด็กกลุ่มชาติพันธุ์อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี เจ้าของร้านจะให้เด็กแต่งตัวโป๊คอยมานั่งให้บริการและเอนเตอร์เทนแขก เสิร์ฟอาหาร เครื่องดื่ม ในร้านคาราโอเกะ ลูกค้าสามารถจับ กอด ลูบ คลำ เนื้อตัวได้

(๕) ด้านการผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก พบว่ามีการชักชวน นำพา ข่มขู่ กระทำอนาจารเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี โดยใช้กลอุบายหลอกลวง ปลอมตนเป็นผู้อื่นในเว็บไซต์ที่ให้บริการเครือข่ายสังคมออนไลน์ (ทางเฟซบุ๊ก)

๓) ภัยด้านความมั่นคงพิเศษ

ภัยด้านความมั่นคงพิเศษในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ การบุกรุกทำลายป่า/ทรัพยากรธรรมชาติ โดยสืบเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายตัวเศรษฐกิจ การลงทุนของต่างชาติ การส่งเสริมการปลูกพื้นที่เชิงเดี่ยว ความต้องการที่ดิน ที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำการเกษตร เป็นปัจจัยสำคัญทำให้นายทุนและประชาชนที่อยู่ใกล้ป่าหรือพื้นที่ป่าไม้ มีการบุกรุกแผ้วถางเพื่อปลูกพืช ยึดครองพื้นที่เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยหรือขายให้ต่อนายทุน การลอบตัดไม้ในเขตป่า หรือป่าสงวน เพื่อลักลอบนำมาสร้างบ้าน หรืออำพรางขายให้นายทุน ในการทำเฟอร์นิเจอร์ สิ่งประดิษฐ์ไม้แกะสลัก หรือสร้างรีสอร์ท รวมทั้งทรัพยากรต่าง ๆ หิน ดิน ขุดทรายไปขายหรือแหล่งต้นน้ำถูกบุกรุกทำลายไม่เพิ่มขึ้น ถึงแม้หน่วยของรัฐจะป้องกันปราบปรามอย่างต่อเนื่อง การรณรงค์ให้ปลูกป่าเพิ่มขึ้น ไม่ให้เผาป่าล่าสัตว์ กำจัดวัชพืช เพื่อเตรียมพื้นที่ปลูก หรือเผาป่าเอาเห็ด การเผาป่ามีบทลงโทษไม่รุนแรงนัก การบังคับใช้กฎหมาย หรือหาตัวผู้กระทำผิดได้ การปล่อยปละละเลยของเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่มีจำนวนน้อย การปลูกจิตสำนึกให้กับราษฎร การประชาสัมพันธ์ให้ทราบ ถึงโทษพิษภัยของการทำลายป่า เกิดความแห้งแล้ง การขาดแคลนน้ำในการบริโภค ภัยแล้ง หรือเกิดน้ำท่วมดินถล่มเวลาฝนตกหนักไม่มีรากต้นไม้ดูดซับน้ำไว้ ก็จะเกิดภัยพิบัติต่างๆ ได้

แนวโน้ม ประชาชนยังมีความต้องการพื้นที่ทำกินของราษฎรเพิ่มมากขึ้น การขยายครอบครัวการบุกรุกพื้นที่เพื่อทำการเกษตร ปลูกข้าวโพด กะหล่ำปลี พืชตระกูลถั่ว ประกอบกับนายทุนยังมีการกว้านซื้อที่ดินเชิงธุรกิจ การเกษตร ทำรีสอร์ท สถานที่แหล่งท่องเที่ยว และการปล่อยปละละเลยของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง คาดว่าการบุกรุกทำลายป่าไม้ น่าจะมีอยู่อย่างต่อเนื่อง แต่อาจจะไม่รุนแรงมากนัก

๔) ความผิดในคดีอาญาที่สำคัญอื่นๆ ของจังหวัด

สถิติความผิดในคดีอาญาที่สำคัญในภาพรวมของจังหวัดเชียงใหม่ซึ่งสะท้อนถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในพื้นที่ พบว่า มีสถานการณ์แนวโน้มลดลง ทั้งในฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ และฐานความผิดพิเศษ โดยผลการปฏิบัติงานในแต่ละฐานความผิดสูงกว่าค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ทุกฐานความผิด แต่จังหวัดเชียงใหม่ยังคงต้องเฝ้าระวัง เตรียมความพร้อมในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้นอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความมั่นคงและเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างมั่งคั่งของจังหวัดเชียงใหม่และยั่งยืนอย่างมีคุณภาพต่อไป รายละเอียดดังนี้

ประเภทความผิด	ต.ค. ๕๙ – ก.ย. ๖๐		ต.ค. ๖๑ – ก.ย. ๖๒		ต.ค. ๖๒ – ก.ย. ๖๓		ต.ค. ๖๓ – ส.ค. ๖๔	
	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ	รับแจ้ง	จับ
ฐานความผิดเกี่ยวกับชีวิตร่างกาย และเพศ	๔๑๖	๓๘๐	๔๓๖	๔๐๘	๓๖๖	๓๔๖	๒๙๒	๒๘๒
ฐานความผิดเกี่ยวกับทรัพย์	๑,๘๗๘	๑,๒๙๙	๑,๙๔๕	๑,๕๔๒	๑,๘๑๕	๑,๔๖๔	๑,๘๙๐	๑,๕๒๑
ฐานความผิดพิเศษ	๘๔๓	๔๔๑	๑,๐๕๖	๖๒๕	๙๗๔	๓๖๔	๔๔๗	๒๔๙
ฐานความผิดโจรกรรมรถยนต์	๒	๒	๖	๔	๒	๒	๓	๓
ฐานความผิดรถจักรยานยนต์	๓๘	๑๙	๔๖	๒๓	๒๒	๑๖	๑๓	๑๐
	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา	จับกุม	ผู้ต้องหา
ฐานความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย	๑๔,๐๔๔	๑๔,๙๙๔	๑๔,๘๓๗	๑๕,๘๕๕	๑๘,๑๕๒	๑๘,๔๑๘	๑๖,๑๓๙	๑๖,๖๗๘

ที่มา : กองบังคับการตำรวจจังหวัดเชียงใหม่ ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม ๒๕๖๔

สภาพทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

• ทรัพยากรธรณี

จังหวัดเชียงใหม่มีสภาพภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสูงชันสลับกับที่ราบลุ่มแม่น้ำ สภาพธรณีวิทยาประกอบด้วยหินอัคนีชนิดหินแกรนิตและหินภูเขาไฟที่ผุพังง่าย และอยู่ในเขตอิทธิพลของมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ในช่วงฤดูฝนมีฝนตกชุกติดต่อกันหลายวันทำให้มีโอกาสเกิดดินถล่มได้สูงและมีรอยเลื่อนมีพลัง ๒ แห่งที่พาดผ่านจังหวัด ได้แก่ "รอยเลื่อนแม่จัน" ซึ่งตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัด และ "รอยเลื่อนแม่ทา" พาดผ่านพื้นที่ตอนกลางของจังหวัดในทิศเหนือ-ใต้

มีการผลิตแร่ธาตุที่สำคัญ ๘ ชนิด ได้แก่ ถ่านหิน เฟลด์สปาร์ แมงกานีส ดีบุก ดินขาว ฟลูออไรด์ และแร่อื่น นอกจากนี้จังหวัดเชียงใหม่ยังมีแหล่งทรัพยากรธรณีที่สำคัญ เช่น แหล่งปิโตรเลียม อำเภอดอยสะเก็ด นอกจากนี้ยังมีสภาพธรณีวิทยาที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดอีกหลายแห่ง เช่น บ่อน้ำพุร้อน อำเภอสันกำแพง โป่งเดือด อำเภอมะแตง และบ่อน้ำแร่ธรรมชาติ อำเภอมะริม เป็นต้น

• ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดเชียงใหม่ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓,๘๓๔,๕๕๔.๑๙ ไร่ เป็นพื้นที่ป่า ๙,๖๒๗,๓๕๕.๙๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕๙ ของพื้นที่จังหวัด ในอดีตที่ผ่านมาเคยมีพื้นที่ป่าไม้ถึงร้อยละ ๘๐ (ปี ๒๕๐๔) และในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ป่าไม้เหลือเพียงร้อยละ ๖๙.๕๙ (กรมป่าไม้ : ๒๕๖๒) คิดเป็นร้อยละ ๙.๓๙ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ ประเภทป่าประกอบด้วย ป่าดิบเขา, ป่าดิบแล้ง, ป่าสนเขา, ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง เป็นต้น เมื่อจำแนกประเภทป่าตามกฎหมายของจังหวัดเชียงใหม่ได้ ดังนี้

(๑) ป่าสงวนแห่งชาติ	จำนวน ๒๕ ป่า	เนื้อที่ ๖,๖๑๖,๗๗๙.๓๒ ไร่
(๒) อุทยานแห่งชาติ	จำนวน ๑๕ แห่ง	เนื้อที่ ๔,๕๑๗,๙๓๔.๔๓ ไร่
(๓) วนอุทยานแห่งชาติ	จำนวน ๑ แห่ง	เนื้อที่ ๙,๓๗๕.๐๐ ไร่
(๔) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า	จำนวน ๔ แห่ง	เนื้อที่ ๗๙๗,๙๗๐.๔๕ ไร่
(๕) เขตห้ามล่าสัตว์ป่า	จำนวน ๔ แห่ง	เนื้อที่ ๔๔๐,๑๖๖.๐๑ ไร่
(๖) พื้นที่อื่นๆ		เนื้อที่ ๑,๔๕๒,๓๖๘.๙๘ ไร่

หมายเหตุ : (๑) พื้นที่ป่าสงวนฯ บางป่ามีอาณาเขตเกินขอบเขตพื้นที่ของจังหวัดและอุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าบางแห่ง ประกาศทับซ้อนป่าสงวนฯ

(๒) เนื้อที่ของอุทยานฯ ได้รวมถึงอุทยานฯ เตรียมประกาศ และอุทยานฯ ที่ดำเนินการสำรวจด้วย

(๓) อุทยานฯ เตรียมประกาศ และอุทยานฯ ที่ดำเนินการสำรวจ มีพื้นที่ทับซ้อนป่าสงวนฯ

จังหวัดเชียงใหม่มีป่าไม้หลายประเภท ประกอบด้วย ป่าดิบเขา ป่าดิบแล้ง ป่าเบญจพรรณ ป่าเต็งรัง และป่าเต็งรังผสมป่าสนเขา และป่าแดง เป็นต้น พื้นที่ป่าไม้ ประกอบด้วย ป่าธรรมชาติ สวนป่าและป่าฟื้นฟูตามธรรมชาติ ในปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ป่าไม้อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ๙,๖๒๗,๓๕๕.๙๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕๙ ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยแนวโน้มลดลงจากอดีต การลดลงของพื้นที่ป่าเกิดได้จากหลายสาเหตุ ทั้งจากการใช้ประโยชน์ที่ดิน การตัดไม้เพื่อการค้า รวมทั้งนโยบายของรัฐที่เน้นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ได้แก่ การให้สัมปทาน การทำไม้ การก่อสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานต่างๆ และการเกิดไฟป่า

• ทรัพยากรน้ำ

จังหวัดเชียงใหม่มีลุ่มน้ำหลักในพื้นที่ทั้งหมด จำนวน ๓ ลุ่มน้ำ ได้แก่ ลุ่มน้ำปิงตอนบน ลุ่มน้ำโขงส่วนที่ ๑ และลุ่มน้ำสาละวินและยวม โดยลุ่มน้ำปิงตอนบนมีพื้นที่รับน้ำฝนมากที่สุดในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีเขื่อนภูมิพลเป็นเขตแบ่งลุ่มน้ำปิงตอนบนและลุ่มน้ำปิงตอนล่าง ลำน้ำธรรมชาติส่วนใหญ่มีต้นน้ำมาจากภูเขาต่างๆ แม่น้ำตามธรรมชาติที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่

- **แม่น้ำปิง** เป็นแม่น้ำสายหลัก มีความยาวประมาณ ๖๐๐ กิโลเมตร มีต้นน้ำมาจากดอยถั่วในอำเภอเชียงดาว ไหลผ่านอำเภอเชียงดาว อำเภอแม่แตง อำเภอสันทราย อำเภอแม่ริม อำเภอเมืองเชียงใหม่ (ความจุ ๔๔๐ ลบ.ม./วินาที) อำเภอสารภี อำเภอหางดง อำเภอสันป่าตอง อำเภอจอมทอง อำเภอฮอด และอำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดตาก จังหวัดกำแพงเพชร และไหลมารวมกับแม่น้ำน่านที่ตำบลปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ เป็นแม่น้ำเจ้าพระยา

- **แม่น้ำแตง** มีความยาว ๑๓๕ กิโลเมตร ต้นน้ำมาจากดอยบุกป่าแฝกขุนแม่แตง ในเขตอำเภอเวียงแหง ผ่านอำเภอแม่แตง ไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวา ที่ตำบลสันมหาพน อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ความจุของลำน้ำ ๓๐๐ ลบ.ม./วินาที

- **แม่น้ำแม่งัด** มีความยาว ๗๐ กิโลเมตร มีต้นน้ำมาจากภูเขาทางทิศเหนือของอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านตำบลเวียง ตำบลน้ำแพร่ ตำบลแม่แวน ตำบลแม่ปิง ตำบลโหล่งขุด แล้วไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งซ้าย ที่บ้านช่อแล อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่งวง** มีความยาว ๑๐๕ กิโลเมตร มีต้นน้ำจากดอยผิบน้ำ ไหลผ่านอำเภอดอยสะเก็ด อำเภอสันทราย อำเภอสันกำแพงอำเภอเมืองเชียงใหม่ และอำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่ และไหลผ่านจังหวัดลำพูน อำเภอบ้านธิ อำเภอเมืองลำพูน ลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งซ้ายที่อำเภอป่าซาง

- **แม่น้ำแม่มิ** มีความยาว ๔๙ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากป่าแป๋ อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านอำเภอแม่มิ ลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวาที่ตำบลริมใต้อำเภอแม่มิ จังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่ขาน** มีความยาว ๑๐๗ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากดอยแม่ตะละกับดอยแม่แตดน้อย อำเภอสะเมิง จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านอำเภอแม่วาง ลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวาที่ตำบลท่าวังพร้าว อำเภอสันป่าตองจังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำกลาง** มีความยาว ๔๕ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาดอยอินทนนท์ด้านตะวันออก ไหลผ่านอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่ ลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวา

- **แม่น้ำแม่แจ่ม** มีความยาว ๑๗๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากภูเขาทิศเหนือของช่องปางเกี้ยวในอำเภอแม่แจ่ม ผ่านตัวอำเภอแม่แจ่ม และอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ ไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวาที่บ้านสบแจ่มอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่หาด** มีความยาวประมาณ ๗๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในเขตอำเภอฝาง จังหวัดลำพูน ไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งซ้ายที่อำเภอดอยเต่าจังหวัดเชียงใหม่

- **แม่น้ำแม่ตื่น** มีความยาว ๑๕๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากช่องเขาระหว่างอำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ ไหลผ่านอำเภอมก๋อย แล้วไหลลงสู่แม่น้ำปิงฝั่งขวาในเขตจังหวัดตาก

- **แม่น้ำกก** มีความยาว ๑๘๐ กิโลเมตร ต้นน้ำจากภูเขาทางทิศใต้ของเมืองเชียงตุง ประเทศพม่า ไหลผ่านเมืองกก เมืองสาตะในพม่า ผ่านอำเภอแม่ฮาด จังหวัดเชียงใหม่ ผ่านอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย แล้วไหลลงสู่แม่น้ำโขง ที่อำเภอเชียงแสนจังหวัดเชียงราย

- **แม่น้ำฝาง** มีความยาว ๗๐ กิโลเมตร ต้นน้ำเกิดจากดอยหัวโท บนถนนสายเชียงใหม่-ฝาง เขตอำเภอไชยปราการ ไหลขึ้นทางทิศเหนือ ผ่านอำเภอไชยปราการ อำเภอฝาง อำเภอแม่ฮาด จังหวัดเชียงใหม่ แล้วไหลลงสู่แม่น้ำกกฝั่งขวา

ระบบชลประทาน

จังหวัดเชียงใหม่มีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำจำนวนมากทั้งโครงการขนาดใหญ่ โครงการขนาดกลาง โครงการขนาดเล็ก และโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ซึ่งโครงการเหล่านี้อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ ได้แก่ กรมชลประทาน กรมทรัพยากรน้ำ กรมทรัพยากรน้ำบาดาล กรมเจ้าท่า กรมโยธาธิการและผังเมือง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรภาคเอกชนโดยสามารถจำแนกได้ ดังนี้

(๑) โครงการขนาดใหญ่ ประกอบด้วย ๔ โครงการ ได้แก่

ที่	ชื่อโครงการ	ที่ตั้งโครงการ			ระดับกักเก็บ (ลบ.ม.)			
		หมู่บ้าน	ตำบล	อำเภอ	สูงสุด	พื้นที่ (ไร่)	ต่ำสุด	พื้นที่ (ไร่)
๑	เขื่อนแม่งัดสมบูรณ์ชล	แม่วะ	ช่อแล	แม่แตง	๒๖๕.๐๐๐	๑๐,๐๐๐.๐๐	๑๐.๐๐๐	
๒	เขื่อนแม่งวง	ผาแตก	ลวงเหนือ	ดอยสะเก็ด	๒๖๓.๐๐๐	๑๗๕,๐๐๐	๑๔.๐๐๐	
๓	ฝายแม่แฝก	หนองกอก	ช่อแล	แม่แตง	๔๐๐.๐๐๐	๘,๗๙๘.๖๖	๒๘.๓๒๐	
๔	ฝายแม่แตง	หัวป่าห้า	แม่แตง	แม่แตง	๓๔๗.๐๐๐	๙๙,๒๙๘	๓๔๔.๕๐	

(๒) โครงการขนาดกลาง จำนวน ๓๓ แห่ง อาทิ อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ ฝายแม่สาว ฝายพญาคำ อ่างเก็บน้ำห้วยแก้ว อ่างเก็บน้ำห้วยหยวก ฝายแม่สาว อ่างเก็บน้ำบ้านแม่ตะไคร้

(๓) โครงการชลประทานขนาดเล็ก ในจังหวัดเชียงใหม่ มีจำนวนรวมทั้งสิ้น ๒๖๒ แห่ง ประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำ ๓๓ แห่ง และฝายทดน้ำ ๒๒๙ แห่ง

(๔) โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๓๑ แห่ง ประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำ ๗๖ แห่ง ฝายทดน้ำ ๑๕๕ แห่ง

ที่มา : โครงการชลประทานเชียงใหม่ ข้อมูล ณ วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔

• คุณภาพอากาศและการเกิดไฟฟ้า

๑) คุณภาพอากาศ

จังหวัดเชียงใหม่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นแอ่งกระทะ โอบรอบด้วยภูเขาสูง สภาพพื้นที่ดังกล่าวทำให้อากาศในแอ่งเมืองเชียงใหม่เคลื่อนตัวได้น้อยมาก (อากาศเสถียร) เมื่อเกิดการสะสมของฝุ่นละออง และเกิดความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาปกคลุม อุณหภูมิและความชื้นในตอนเช้าทำให้เกิดสภาพฟ้าหลัวปกคลุมไปทั่วทั้งเมือง เมื่อเกิดการเผาไม่ว่าจะเป็นพื้นที่ป่าหรือพื้นที่การเกษตร ส่งผลให้เกิดหมอกควันปกคลุมเป็นบริเวณกว้างและเป็นเวลานาน หมอกควันดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อโรกระบบทางเดินหายใจ เกิดการระคายเคืองแสบลูกตา โดยปัญหาวิกฤติหมอกควันของจังหวัดเชียงใหม่ การเกิดไฟฟ้า-หมอกควัน มักเกิดขึ้นเป็นประจำในระหว่างเดือนธันวาคม-พฤษภาคมของทุกปี โดยมีสาเหตุหลัก ดังนี้

(๑) ลักษณะภูมิประเทศที่เป็นแอ่งกระทะ สภาพความกดอากาศสูงจากประเทศจีนที่ปกคลุมพื้นที่ภาคเหนือของไทย ทำให้หมอกควันไม่สามารถลอยตัวขึ้นสูงได้

(๒) การกระทำของมนุษย์ทั้งนั้น เช่น เผาพื้นที่การเกษตร เป็นสาเหตุที่สำคัญรองลงมา การเผาไร่เพื่อกำจัดวัชพืชหรือเศษซากพืชที่เหลืออยู่ภายหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นซังข้าวโพดและเศษวัสดุทางการเกษตร ทั้งนี้เพื่อเตรียมพื้นที่เพาะปลูกในรอบต่อไป โดยปราศจากการควบคุมไฟ จึงลามเข้าป่าที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง ถึงแม้จะมีมาตรการทางกฎหมายก็ไม่สามารถหยุดการเผาได้ เพราะเมื่อเข้าสู่ฤดูฝน หากเตรียมพื้นที่เพื่อการเพาะปลูกไม่ทันตามฤดูกาลจะทำให้การปลูกพืชของราษฎรล้มเหลว และรายได้หลักมีอย่างเดียวคือการเพาะปลูก

(๓) หมอกควันข้ามแดน ซึ่งจากภาพถ่ายจากดาวเทียมก็แสดงให้เห็นว่าจุดความร้อนในระดับภูมิภาคที่รวมประเทศเพื่อนบ้านก็มีจุดความร้อนที่เกิดจากการเผาเช่นกัน ซึ่งทิศทางการเคลื่อนที่ของอากาศจากประเทศเพื่อนบ้านที่มายังภาคเหนือของไทยก็เป็นปัจจัยเสริมที่ทำให้หมอกควันหนาแน่นขึ้น

(๔) เกือบหาของป่า เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดไฟป่ามากที่สุด การเก็บหาของป่าส่วนใหญ่ ได้แก่ เห็ด ไข่มดแดง ใบตองตึง ไม้ไผ่ น้ำผึ้ง ผักหวาน และไม้พิน การจุดไฟส่วนใหญ่เพื่อให้พื้นป่าโล่ง เดินสะดวก หรือให้แสงสว่าง ในระหว่างเดินทางผ่านตอนกลางคืน หรือจุดกระตุ้นการงอกของเห็ด หรือกระตุ้นการแตกใบของผักหวานและใบตองตึง หรือจุดเพื่อไล่ตัวมดแดงออกจากรัง รมควันไล่ผึ้ง หรือไล่แมลงต่างๆ ในขณะที่อยู่ในป่า

(๕) การแกล้งจุด การกลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ประชาชนในพื้นที่ที่มีปัญหาความขัดแย้งกับหน่วยงานของรัฐในพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเรื่องที่ทำกินหรือถูกจับกุมจากการกระทำผิดในเรื่องป่าไม้ ก็มักจะหาทางเอาคืนเจ้าหน้าที่ด้วยการเผาป่า

(๖) ความประมาท จากการเข้าไปพักผ่อนในป่า ก่อกองไฟหรือทิ้งก้นบุหรี่ลงบนพื้นที่

(๗) ล่าสัตว์ การหาของป่า โดยใช้วิธีไล่ คือจุดไฟไล่ให้สัตว์หนีออกจากที่ซ่อน หรือจุดไฟเพื่อให้แมลงบินหนีไฟ นกชนิดต่าง ๆ จะบินมากินแมลง แล้วดักยิมนกอีกทอดหนึ่ง หรือจุดไฟเผาทุ่งหญ้าเพื่อให้หญ้าใหม่แตกหน่อ ล่อให้สัตว์ชนิดต่าง ๆ เช่น เก้ง กวาง กระต่าย มากินหญ้า แล้วดักยิงสัตว์ นั้น

(๘) ความคึกคะนอง บางครั้งการจุดไฟเผาป่าเกิดจากความคึกคะนองของผู้จุด โดยไม่มีวัตถุประสงค์ใด ๆ แต่จุดเพื่อความสนุกสนาน เท่านั้น

จากสถานการณ์หมอกควันไฟป่าจังหวัดเชียงใหม่ ปี ๒๕๖๔ มีผลการดำเนินงานเป็นไปด้วยดี โดยมีความร่วมมือจากทุกภาคส่วนและประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี เป็นผลทำให้จำนวนจุดความร้อนลดลงจากปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑๓,๕๙๒ จุด คิดเป็น ๖๒.๗๖ % และ มีพื้นที่เผาไหม้ (Burn scar Area) ลดลงจากปีที่ผ่านมาจำนวน ๘๐๓,๔๙๔ ไร่ คิดเป็น ๔๑.๙๕ %

เมื่อเปรียบเทียบจุดความร้อนสะสมจังหวัดเชียงใหม่ แยกประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ระหว่างปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ (ช่วงวันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม) พบว่า ปี ๒๕๖๓ มีจำนวนจุดความร้อนสะสม ๒๑,๖๕๔ จุด เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ๙,๒๓๔ จุด , ป่าอนุรักษ์ ๑๑,๓๐๖ จุด, เขต สปก. ๕๓๓ จุด, พื้นที่เกษตร ๑๓๕ จุด และพื้นที่ชุมชน/ริมทาง อื่นๆ ๔๕๐ จุด เมื่อเปรียบเทียบ ปี ๒๕๖๔ มีจำนวนจุดความร้อนสะสม ๘,๐๖๖ จุด เป็นพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ๓,๓๐๖ จุด, ป่าอนุรักษ์ ๔,๒๖๖ จุด, เขต สปก. ๒๘๑ จุด, พื้นที่เกษตร ๘๐ จุด และพื้นที่ชุมชน/ริมทาง อื่นๆ ๑๓๓ จุด ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมาในช่วงเวลาเดียวกัน ๖๒.๗๖ %

ตารางเปรียบเทียบจุดความร้อนสะสม แยกตามประเภทการใช้ประโยชน์ที่ดิน ระหว่างปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔

จุดความร้อน	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ป่าสงวนแห่งชาติ	๒,๗๑๔	๖,๙๗๓	๙,๒๓๔	๓,๓๐๖
ป่าอนุรักษ์	๓,๒๑๖	๘,๘๖๕	๑๑,๓๐๖	๔,๒๖๖
เขต สปก.	๑๙๙	๕๘๘	๕๓๓	๒๘๑
เกษตร	๑๒๖	๑๔๑	๑๓๕	๘๐
ชุมชน/ริมทาง อื่นๆ	๒๔๑	๓๐๔	๔๕๐	๑๓๓
รวม	๖,๔๙๖	๑๖,๘๗๑	๒๑,๖๕๔	๘,๐๖๖

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ และ Gistda

การตรวจวัดจากสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศอัตโนมัติ จำนวน ๔ สถานี คือ บริเวณโรงเรียนยุพราชวิทยาลัย ตำบลศรีภูมิ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่, ศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ ตำบลช้างเผือก อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่, ท่าหนักภูพิงค์ราชวินิเวณ ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และโรงพยาบาลเทพรัตนเวชชานุกูล เฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา ตำบลช้างเค็ง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ในปี ๒๕๖๔ ช่วงเดือนมกราคม - พฤษภาคม คุณภาพอากาศค่าฝุ่นละอองขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน (PM10) มีค่าเกินเกณฑ์มาตรฐานมีจำนวน ๒๘ วัน ค่าสูงสุด ๒๑๗ ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร (วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๔) และค่าคุณภาพอากาศเกินมาตรฐาน ค่า PM2.5 เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง มีค่าเกินมาตรฐาน จำนวน ๘๕ วัน (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔) สาเหตุมาจากหมอกควันข้ามแดน ซึ่งจากภาพถ่ายจากดาวเทียมแสดงให้เห็นว่าจุดความร้อนใน

ระดับภูมิภาคที่รวมประเทศเพื่อนบ้านก็มีจุดความร้อนที่เกิดจากการเผาเช่นกัน ซึ่งทิศทางการเคลื่อนที่ของอากาศจากประเทศเพื่อนบ้านที่มายังภาคเหนือของไทยก็เป็นปัจจัยเสริมที่ทำให้หมอกควันหนาแน่นขึ้น เป็นปัจจัยที่ทำให้จังหวัดเชียงใหม่มีค่าคุณภาพอากาศเกินมาตรฐานที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยค่าสูงสุดอยู่ที่ ๑๖๙ มคก./ลบ.ม. (วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๔) ณ สถานี โรงพยาบาลเทพรัตนเวชชานุกูล เฉลิมพระเกียรติ ๖๐ พรรษา ตำบลช้างเคื่อง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่

ตาราง : ค่าคุณภาพอากาศ (PM10) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน

ปี	ค่าคุณภาพอากาศ (PM๑๐) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน	
	ปริมาณสูงสุด	จำนวนวัน
๒๕๕๖	๒๕ วัน	๒๑๒ (๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖)
๒๕๕๗	๒๑ วัน	๒๘๒ (๒๒ มีนาคม ๒๕๕๗)
๒๕๕๘	๑๗ วัน	๒๙๙ (๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘)
๒๕๕๙	๒๔ วัน	๑๙๒ (๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙)
๒๕๖๐	๔ วัน	๑๕๓ (๒๔ มีนาคม ๒๕๖๐)
๒๕๖๑	๑๔ วัน	๑๗๓ (๒๔ เมษายน ๒๕๖๑)
๒๕๖๒	๒๙ วัน	๒๘๒ (๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒)
๒๕๖๓	๓๓ วัน	๒๗๖ (๒๕ มีนาคม ๒๕๖๓)
๒๕๖๔	๒๘ วัน	๒๑๗ (๓ เมษายน ๒๕๖๔)

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ และกรมควบคุมมลพิษ

ตาราง : ค่าคุณภาพอากาศ (PM2.5) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน

ปี	ค่าคุณภาพอากาศ (PM๒.๕) เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง เกินค่ามาตรฐาน	
	ปริมาณสูงสุด	จำนวนวัน
๒๕๖๒	๗๕ วัน	๒๔๑ (๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒)
๒๕๖๓	๗๘ วัน	๓๖๐ (๒๙ มีนาคม ๒๕๖๓)
๒๕๖๔	๘๕ วัน	๑๖๙ (๓ เมษายน ๒๕๖๔)

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ และกรมควบคุมมลพิษ

ซึ่งการเฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศ โดยการตรวจวัดคุณภาพอากาศในบรรยากาศ (Ambient air Quality) คุณภาพอากาศที่ตรวจวัดได้ถือว่าเป็นตัวแทนของคุณภาพอากาศ ในพื้นที่ที่มีสารมลพิษที่ทำการเฝ้าระวัง ๕ ชนิด ด้วยกัน ได้แก่ ก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ก๊าซไนโตรเจนไดออกไซด์ ก๊าซคาร์บอนมอนอกไซด์ ก๊าซโอโซน ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๑๐ ไมครอน และฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน

ตาราง : ค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM2.5) ตรวจวัดจาก ๒ สถานีหลัก

ปี	ค่าเฉลี่ย	รอบปีงบประมาณ
๒๕๖๐	๒๗	๑ ต.ค. ๕๙ – ๓๐ ก.ย. ๖๐
๒๕๖๑	๒๙	๑ ต.ค. ๖๐ – ๓๐ ก.ย. ๖๑
๒๕๖๒	๓๓	๑ ต.ค. ๖๑ – ๓๐ ก.ย. ๖๒
๒๕๖๓	๓๑.๖๒	๑ ต.ค. ๖๒ – ๓๐ ก.ย. ๖๓
๒๕๖๔	๒๙.๑๖	๑ ต.ค. ๖๓ – ๓๑ ก.ค. ๖๔

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเชียงใหม่ และกรมควบคุมมลพิษ

๒) การเกิดไฟป่า

พื้นที่เผาไหม้ (Burn scar Area) สะสมจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ พบว่าปี ๒๕๖๓ (ข้อมูลระหว่างวันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม) มีพื้นที่เผาไหม้ทั้งหมด ๑,๓๘๔,๐๗๘ ไร่ และปี ๒๕๖๔ (ข้อมูลระหว่างวันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ พฤษภาคม) มีพื้นที่เผาไหม้ทั้งหมด ๘๐๓,๔๙๔ ไร่ เมื่อเปรียบเทียบพื้นที่เผาไหม้ (Burn scar Area) สะสมจังหวัดเชียงใหม่ระหว่างปี ๒๕๖๓ และ ๒๕๖๔ พบว่าพื้นที่เผาไหม้ของจังหวัดเชียงใหม่ปี ๒๕๖๔ ลดลงจากปีที่ผ่านมา ๕๘๐,๕๘๔ ไร่ คิดเป็น ๔๑.๙๕ % รายละเอียดดังนี้

ตาราง : เปรียบเทียบพื้นที่เผาไหม้ (Burn scar Area) สะสมจังหวัดเชียงใหม่ ระหว่างปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔

พื้นที่เผาไหม้	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
	(๑ ม.ค. - ๑๕ พ.ค.)	(๑ ม.ค. - ๑๕ พ.ค.)	(๑ ม.ค. - ๓๑ พ.ค.)	(๑ ม.ค. - ๓๑ พ.ค.)	(๑ ม.ค. - ๓๑ พ.ค.)	(๑ ม.ค. - ๓๑ พ.ค.)
ป่าสงวนแห่งชาติ	๕๕๒,๘๐๓	๓๔๓,๑๓๓	๓๕๘,๔๖๔	๔๑๓,๖๔๑	๕๒๘,๑๒๖	๓๕๕,๕๐๑
ป่าอนุรักษ์	๖๖๙,๙๘๑	๓๕๑,๑๗๒	๔๘๖,๕๖๖	๔๖๑,๖๑๙	๗๙๒,๙๓๘	๓๙๗,๗๒๖
เขต สปก.	๔๓,๓๐๗	๒๘,๙๗๒	๒๖,๑๐๑	๔๗,๕๘๖	๓๒,๖๓๗	๓๘,๔๓๔
พื้นที่เกษตร	๒๗,๗๑๓	๑๗,๗๕๙	๖,๙๖๔	๑๐,๘๔๓	๔,๓๓๔	๒,๙๒๐
พื้นที่ริมทางหลวง	๕๐,๕๗๕	๒๖,๒๔๓	๑,๐๐๒	๑๘๗	๒๗๙	๖๘
ชุมชนและอื่น ๆ	๗๙,๕๓๐	๔๓,๔๕๓	๒๔,๘๘๒	๑๙,๒๕๘	๒๕,๗๖๕	๘,๘๔๕
รวม	๑,๔๑๓,๙๐๙	๘๑๐,๗๓๒	๙๐๓,๙๗๙	๙๕๓,๑๓๔	๑,๓๘๔,๐๗๘	๘๐๓,๔๙๔

ที่มา : จากการวิเคราะห์ข้อมูลดาวเทียม LANDSAT-๘ โดยสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ

• สถานการณ์ขยะ

จังหวัดเชียงใหม่มีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๖๓ จำนวน ๑,๗๕๐.๐๙ ตัน/วัน โดยมีปริมาณขยะมูลฝอยที่กำจัดถูกต้องโดยวิธีการฝังกลบ จำนวน ๑,๐๗๐.๓๖ ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๖ ซึ่งดำเนินการโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕๖ แห่ง และดำเนินการโดยเอกชน จำนวน ๗๖ แห่ง และมีปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ด้วยวิธีการจัดการขยะต้นทาง จำนวน ๖๓๗.๙๐ ตัน/วัน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๔๕ รวมปริมาณขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง จำนวน ๑,๗๐๘.๒๖ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๖๑ ของปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในปี ๒๕๖๓

ตาราง : การจัดการขยะมูลฝอย ระหว่างปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ปี	ปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น (ตัน/วัน)	ขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง							
		การกำจัดอย่างถูกต้อง				นำกลับมาใช้ประโยชน์		รวม	
		ปริมาณ (ตัน/วัน)	%	ดำเนินการโดย		ปริมาณ (ตัน/วัน)	%	ปริมาณ (ตัน/วัน)	%
				อปท.	เอกชน				
๒๕๖๐	๑,๖๕๘.๕๐	๑,๓๔๘.๘๓	๘๑.๓๓	๕๖	๗๖	๑๐๗.๖๖	๖.๔๙	๑,๔๕๖.๔๙	๘๗.๘๒
๒๕๖๑	๑,๗๕๐.๐๙	๑,๔๓๖.๖๕	๘๒.๐๙	๕๖	๗๖	๒๖๔.๔๔	๑๕.๑๑	๑,๗๐๑.๐๙	๙๗.๒๐
๒๕๖๒	๑,๗๕๐.๐๙	๑,๓๖๙.๔๔	๗๘.๒๕	๕๖	๗๖	๓๓๘.๖๔	๑๙.๓๕	๑,๗๐๘.๐๘	๙๗.๖๐
๒๕๖๓	๑,๗๕๐.๐๙	๑,๐๗๐.๓๖	๖๑.๑๖	๕๖	๗๖	๖๓๗.๙๐	๓๖.๔๕	๑,๗๐๘.๒๖	๙๗.๖๑
๒๕๖๔	๑,๘๓๓.๗๐	๑,๑๕๐.๐๖	๖๒.๗๒	๕๖	๗๖	๖๓๙.๗๙	๓๔.๘๙	๑,๗๘๙.๘๕	๙๗.๖๑

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่

“นครแห่งชีวิตและความมั่งคั่ง”

(City of Life and Prosperity)

(เมืองที่ให้ความสุขและชีวิตที่มีคุณค่าแก่ผู้อยู่อาศัยและผู้มาเยือนในฐานะ
เมืองที่น่าอยู่และน่าท่องเที่ยวในระดับโลก)

พันธกิจ

- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวและบริการสากล
- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง
- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งเกษตรปลอดภัย
- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค
- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ
- ส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม

ตำแหน่งการพัฒนา (Positioning)

๑. เมืองศูนย์กลางท่องเที่ยวและบริการสากล : MICE CITY, Wellness City, SMART CITY
๒. เมืองศูนย์กลางการค้าการลงทุนและการคมนาคมขนส่ง : Northern Landport
๓. เมืองแห่งเกษตรปลอดภัย : Northern Food Valley
๔. เมืองศูนย์กลางการศึกษาระดับภูมิภาค : Education Hub
๕. เมืองศูนย์กลางการแพทย์และบริการสุขภาพ : Medical and Health Hub
๖. เมืองแห่งความหลากหลายทางธรรมชาติและวัฒนธรรม : Diversity of Nature and Culture

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

เป้าประสงค์การพัฒนา	ตัวชี้วัด	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย					
			พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐
๑. เศรษฐกิจสมดุล เกิดการขยายตัวอย่าง ต่อเนื่อง และประชากร มีรายได้	๑.๑ อัตราการเปลี่ยนแปลง ของผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒ ต่อปี (ร้อยละ)	๒.๓๗ (๒๕๕,๐๒๖) (ปี ๒๕๖๒)	๒	๒.๒	๒.๔	๒.๖	๒.๘	๒.๘
	๑.๒ รายได้จากการท่องเที่ยว จังหวัดเชียงใหม่ (ล้านบาท)	๔๙,๘๔๑ (ปี ๒๕๖๓)	๔๙,๘๔๑	๕๔,๘๒๕	๖๕,๗๙๐	๘๕,๕๒๗	๘๘,๐๙๒	๖๘,๘๑๕
	๑.๓ อัตราการเปลี่ยนแปลง ของรายได้เฉลี่ยครัวเรือน ในจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี (ร้อยละ)	๒.๑๑ ปี (๒๕๖๒)	๓.๑๑	๔.๑๑	๕.๑๑	๖.๑๑	๗.๑๑	๗.๑๑
๒. สังคมน่าอยู่ประชาชน มีคุณภาพชีวิตที่ดี	๒.๑ ร้อยละของอำเภอ ผ่านเกณฑ์การประเมินการ พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ มีคุณภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี (ร้อยละ)	-	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐	๑๐๐
	๒.๒ จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน ที่มีปัญหายาเสพติดลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี (หมู่บ้าน)	๒๕๘ (ปี ๒๕๖๔)	๕ (๒๔๕)	๕ (๒๓๒)	๕ (๒๑๙)	๕ (๒๐๖)	๕ (๑๙๓)	๕ (๑๙๓)
	๒.๓ จำนวนผู้เสียชีวิตจาก อุบัติเหตุทางถนนต่อแสน ประชากรลดลงร้อยละ ๑ ต่อปี (ร้อยละ) (ราย)	๓๕.๒๓ (๕๖๔) (ปี ๒๕๖๔)	๓๓.๒๕ (๕๓๒)	๓๒.๒๕ (๕๑๖)	๓๑.๒๕ (๕๐๐)	๓๐.๒๕ (๔๘๔)	๒๙.๒๕ (๔๖๘)	๒๙.๒๕ (๔๖๘)
๓. ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับ การอนุรักษ์และฟื้นฟู ให้คงอยู่อย่างยั่งยืน	๓.๑ ค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่น ละอองขนาดเล็ก (PM2.5) ลดลงร้อยละ ๐.๕ (มคก./ลบ.ม.)	๓๑.๒๗ (ค่าเฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔)	๓๐.๗๗	๓๐.๒๗	๒๙.๗๗	๒๙.๒๗	๒๘.๗๗	๒๘.๗๗
	๓.๒ จำนวนพื้นที่การปลูกป่า ในจังหวัดเชียงใหม่ไม่น้อย กว่าปีละ ๑,๐๐๐ ไร่ (ไร่)	๙๔๗ (ปี ๒๕๖๓)	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๕,๐๐๐
	๓.๓ ร้อยละขยะมูลฝอย/ ของเสียที่นำกลับมาใช้ ประโยชน์ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี (ร้อยละ)	๓๖.๖๕ (ปี ๒๕๖๓)	๓๗.๑๕	๓๗.๖๕	๓๘.๑๕	๓๘.๖๕	๓๙.๑๕	๓๙.๑๕

หมายเหตุ : ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เป็นค่าตรวจวัดจาก ๒ สถานีหลักของจังหวัดในรอบปีงบประมาณ

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เน้นคุณค่าที่สามารถปรับตัวตามสถานการณ์เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่น

- วัตถุประสงค์**
๑. เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว
 ๒. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
 ๓. เพื่อสร้างการเชื่อมโยงของธุรกิจการท่องเที่ยวสู่ชุมชนและท้องถิ่น

- แนวทางการพัฒนา**
๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการ
 ๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
 ๓. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนและท้องถิ่น เชื่อมโยงสู่ระดับสากล
 ๔. ส่งเสริมและพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยวและบริการ

- แผนงาน**
- แผนงานที่ ๑ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวและบริการ
- แผนงานที่ ๒ การส่งเสริมและพัฒนาบุคลากร ผู้ประกอบการ และกิจกรรมทางการท่องเที่ยว สินค้า และบริการ
- แผนงานที่ ๓ การส่งเสริมและพัฒนาการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการท่องเที่ยวและบริการ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ฐานข้อมูล	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. จำนวนรายได้จากการท่องเที่ยวในจังหวัด (ล้านบาท)	๔๙,๘๔๑ (ปี ๒๕๖๓)	๔๙,๘๔๑ (ใช้ข้อมูลปี ๒๕๖๓)	๕๔,๘๒๕ (+๑๐%)	๖๕,๗๙๐ (+๒๐%)	๘๕,๕๒๗ (+๓๐%)	๘๘,๐๙๒ (+๓%)
๒. จำนวนแหล่งท่องเที่ยว/สายทางที่ได้รับการพัฒนา (สายทาง/แหล่ง)	๗ แห่ง (ปี ๒๕๖๓) ๑๒ แห่ง (ปี ๒๕๖๔) ๑๑ แห่ง (ปี ๒๕๖๕)	๗ แห่ง	๘ แห่ง	๙ แห่ง	๑๐ แห่ง	๑๐ แห่ง

- หมายเหตุ**
- ปี ๒๕๖๔ คาดว่าจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๒๙,๙๐๔ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๔๐ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๓
 - ปี ๒๕๖๕ คาดว่าจังหวัดเชียงใหม่มีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๓๐,๒๐๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๔

ค่าฐานข้อมูล (ย้อนหลัง ๕ ปีจากค่าฐาน)

ตัวชี้วัด	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
๑. รายได้จากการท่องเที่ยว (ล้านบาท)	๙๐,๑๓๗.๒๘	๙๙,๐๗๐,๔๒	๑๐๗,๖๒๕	๑๑๐,๖๗๐	๔๙,๘๔๑
๒. จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	๙,๖๒๓,๙๕๘	๑๐,๓๙๐,๘๐๑	๑๐,๘๖๓,๑๕๐	๑๑,๑๖๕,๘๖๐	๖,๐๐๗,๗๖๓

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การขับเคลื่อนเกษตรเพิ่มมูลค่า เกษตรแปรรูปมูลค่าสูง และนวัตกรรมอาหาร
แห่งอนาคต ภายใต้ BCG Model

- วัตถุประสงค์**
๑. ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ ได้รับการรับรองมาตรฐาน
 ๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของเกษตรกรและผู้ประกอบการ
 ๓. พัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร เกษตรแปรรูป และอาหารให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

- แนวทางการพัฒนา**
๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงให้มีมาตรฐาน
 ๒. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเกษตรกร ผู้ประกอบการ และสถาบันเกษตรกร ให้มีความสามารถในการเชิงธุรกิจ
 ๓. ส่งเสริมและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการยกระดับการผลิตและการประกอบธุรกิจภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model)
 ๔. ขับเคลื่อนและพัฒนาการเกษตรในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
 ๕. ส่งเสริมและเชื่อมโยงการประชาสัมพันธ์และการตลาดทางการเกษตร
 ๖. พัฒนาศักยภาพโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการเกษตร

แผนงาน แผนงานที่ ๑ การส่งเสริมเกษตรเพิ่มมูลค่า

แผนงานที่ ๒ การส่งเสริมเกษตรแปรรูปมูลค่าสูงและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต ภายใต้ BCG Model

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ฐานข้อมูล	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. จำนวนแปลง/ฟาร์มและผลิตภัณฑ์ สินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองและผ่าน การตรวจรับรองมาตรฐาน (GAP/เกษตร อินทรีย์) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี (แปลง)	๑๔,๓๖๘	๕ (๑๕,๐๘๖)	๕ (๑๕,๘๐๐)	๕ (๑๖,๕๑๘)	๕ (๑๗,๒๓๖)	๕ (๑๗,๙๕๔)
๒. อัตราการขยายตัวของมูลค่าผลิตภัณฑ์ มวลรวมภาคเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	๑.๘ (ปี ๒๕๖๓)	๒	๒	๓	๓	๓
๓. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพิ่มขึ้น ๕ ผลิตภัณฑ์ต่อปี	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การยกระดับการค้าการลงทุนบนฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) นวัตกรรม (Innovation) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

- วัตถุประสงค์**
๑. เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมายของจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ อุตสาหกรรม MICE และธุรกิจสุขภาพ ให้มีศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล
 ๒. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการด้วยการพัฒนาระบบนิเวศ Ecosystem ให้เอื้อต่อการประกอบธุรกิจได้อย่างยั่งยืน
 ๓. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการนำความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในการประกอบธุรกิจอย่างเป็นรูปธรรม

- แนวทางการพัฒนา**
๑. สร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมเป้าหมายด้วยนวัตกรรมเศรษฐกิจสร้างสรรค์
 ๒. ส่งเสริมการดำเนินธุรกิจบนฐานนวัตกรรมเชื่อมโยงกับภูมิปัญญาและอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
 ๓. สร้างระบบนิเวศและกลไกในการผลักดันให้เกิดธุรกิจและผู้ประกอบการใหม่

- แผนงาน**
- แผนงานที่ ๑ พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- แผนงานที่ ๒ การพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการและบุคลากรในภาคธุรกิจ
- แผนงานที่ ๓ การพัฒนาระบบนิเวศและกลไกการผลักดันการค้าการลงทุนในพื้นที่

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ฐานข้อมูล	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. จำนวนมูลค่าการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี (ล้านบาท)	๑๓,๘๕๒ (ปี ๒๕๖๓)	๕ (๑๔,๕๔๕)	๕ (๑๕,๒๓๘)	๕ (๑๕,๙๓๑)	๕ (๑๖,๖๒๔)	๕ (๑๗,๓๑๗)
๒. จำนวนผู้ประกอบการ/ผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้รับการพัฒนาต่อยอดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ร้อยละ ๕ ต่อปี (ราย/ผลิตภัณฑ์)	๒๐๐ (ปี ๒๕๖๓)	๕ (๒๑๐)	๕ (๒๒๐)	๕ (๒๓๐)	๕ (๒๔๐)	๕ (๒๕๐)

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การจัดการเชิงรุกในปัญหาฝุ่นควัน (PM2.5) และการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

- วัตถุประสงค์**
๑. เพื่อจัดการปัญหาฝุ่นควัน (PM2.5) เชิงรุกแบบบูรณาการ
 ๒. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์และแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ๓. เพื่อการสร้างจิตสำนึกสาธารณะ เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียว
 ๔. เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสียและพลังงาน

- แนวทางการพัฒนา**
๑. การสร้างความตระหนักรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้กับประชาชน
 ๒. รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียว ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความยั่งยืนระดับท้องถิ่น
 ๓. ส่งเสริมเมืองสิ่งแวดล้อมยั่งยืนรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต
 ๔. อนุรักษ์พันธุกรรมพืชและพัฒนาชนบทเชิงพื้นที่ ประยุกต์ตามแนวพระราชดำริ
 ๕. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่อย่างมีธรรมาภิบาล
 ๖. จัดทำแผนและขับเคลื่อนแผนชุมชนด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามบริบทเชิงพื้นที่ เพื่อเพิ่มศักยภาพการสร้างระบบข้อมูลและพัฒนากลไกการขับเคลื่อนแผนแบบบูรณาการในระดับพื้นที่
 ๗. เสริมสร้างรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน ขับเคลื่อนปรับเปลี่ยนพืชเชิงเดี่ยวไปเป็นพืชเศรษฐกิจสีเขียว โดยประยุกต์ใช้ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจสีเขียวอย่างยั่งยืนเพิ่มขึ้น
 ๘. พัฒนาองค์ความรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาสู่นวัตกรรมให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

แผนงาน แผนงานที่ ๑ การแก้ไขปัญหาฝุ่นควัน (PM2.5) เชิงรุกแบบบูรณาการ

แผนงานที่ ๒ การอนุรักษ์ พัฒนา และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ฐานข้อมูล	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. ค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM2.5) ลดลง ปีละ ๐.๕๐ มคก./ลบ.ม. (ตรวจวัดจาก ๒ สถานีหลักในรอบปีงบประมาณ)	๓๑.๒๗ (ค่าเฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔)	๓๐.๗๗	๓๐.๒๗	๒๙.๗๗	๒๙.๒๗	๒๘.๗๗
๒. จำนวนพื้นที่การเผาไหม้ ลดลง ปีละ ๕๐,๐๐๐ ไร่ (ไร่)	๑,๐๔๖,๙๐๑ (ค่าเฉลี่ย ๓ ปี ย้อนหลัง ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔)	๙๙๖,๙๐๑	๙๔๖,๙๐๑	๘๙๖,๙๐๑	๘๔๖,๙๐๑	๗๙๖,๙๐๑
๓. จำนวนพื้นที่การปลูกป่า ในจังหวัดเชียงใหม่ไม่น้อยกว่า ปีละ ๑,๐๐๐ ไร่ (ไร่)	๙๔๗ (ปี ๒๕๖๓)	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐	๑,๐๐๐
๔. ร้อยละขยะมูลฝอย/ของเสียที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ เพิ่มขึ้นปีละ ๐.๕	๓๖.๖๕ (ปี ๒๕๖๓)	๓๗.๑๕	๓๗.๖๕	๓๘.๑๕	๓๘.๖๕	๓๙.๑๕

ค่าฐานข้อมูล (ย้อนหลัง ๕ ปีจากค่าฐาน)

ตัวชี้วัด	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
๑. ค่าเฉลี่ยรายปีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก (PM2.5) ที่ตรวจวัดจาก ๒ สถานีหลัก ในรอบปีงบประมาณ (มคก./ลบ.ม.) (๑ ต.ค. - ๓๐ ก.ย.)	๒๕.๑๐	๒๗.๕๔	๓๓.๐๐	๓๑.๖๒	๒๙.๑๗
๒. จำนวนพื้นที่การเผาไหม้ (ไร่)	๘๑๐,๗๓๒	๙๐๓,๙๗๙	๙๕๓,๑๓๔	๑,๓๘๔,๐๗๘	๘๐๓,๔๙๓
๓. จำนวนพื้นที่การปลูกป่าในจังหวัด เชียงใหม่ (ไร่)	-	-	๙,๒๙๓	๙๔๗	๑๑,๕๘๖
๔. ร้อยละขยะมูลฝอย/ของเสียที่ นำกลับมาใช้ประโยชน์	-	๑๕.๑๑	๑๙.๓๕	๓๖.๔๕	๓๔.๘๙

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การเสริมสร้างสังคมคุณภาพ เมืองน่าอยู่มีความปลอดภัย เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

- วัตถุประสงค์**
๑. เพื่อส่งเสริมสังคมคุณภาพ พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย กลุ่มเปราะบาง และรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
 ๒. เพื่อสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม
 ๓. เพื่อส่งเสริมและขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และพระราชปณิธาน
 ๔. เพื่อเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง สังคมเมืองปลอดภัยและสงบสุข
 ๕. เพื่อส่งเสริมความมั่นคง และสงบสุขพื้นที่ชายแดน

- แนวทางการพัฒนา**
๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย กลุ่มเปราะบาง และรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
 ๒. ลดความเหลื่อมล้ำของสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
 ๓. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสียดิต โดยใช้กลไกประชารัฐ
 ๔. เพิ่มประสิทธิภาพด้านความมั่นคงภายใน มุ่งเน้นการบูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วน เพื่อรับมือกับปัญหายุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ
 ๕. เพิ่มประสิทธิภาพและความพร้อมด้านความมั่นคงตามแนวชายแดน
 ๖. เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

- แผนงาน**
- แผนงานที่ ๑ พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย กลุ่มเปราะบาง และรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- แผนงานที่ ๒ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และพระราชปณิธาน
- แผนงานที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในด้านความมั่นคงภายใน และมั่นคงชายแดน โดยบูรณาการความร่วมมือทุกภาคส่วน รองรับปัญหายุทธศาสตร์ด้านความมั่นคงทุกรูปแบบ
- แผนงานที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพและเตรียมความพร้อมเพื่อป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและความปลอดภัยทางถนนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ฐานข้อมูล	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนในจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี (ร้อยละ)	๒.๑๑ ปี (๒๕๖๒)	๓.๑๑	๔.๑๑	๕.๑๑	๖.๑๑	๗.๑๑
๒. ร้อยละของอำเภอผ่านเกณฑ์การประเมินการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีคุณภาพเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี (ร้อยละ)	-	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐
๓. ร้อยละของประชากรทุกช่วงวัยเข้าถึงการบริการด้านการศึกษาเพิ่มขึ้นร้อยละ ๘ ต่อปี (ร้อยละ)	๒๔.๗๗ (๒๕๖๔)	๓๓.๒๕	๔๑.๗๓	๕๐.๒๑	๕๘.๖๙	๖๗.๑๗
๔. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาเสียดิตลดลง ร้อยละ ๕ ต่อปี (หมู่บ้าน)	๒๕๘ (ปี ๒๕๖๔)	๒๔๕	๒๓๒	๒๑๙	๒๐๖	๑๙๓

ฐานข้อมูล	ข้อมูล ค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	ปี ๒๕๗๐
๕. จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่อแสนประชาชนลดลงร้อยละ ๑ ต่อปี (ร้อยละ)	๓๕.๒๓ (๕๖๔) (ปี ๒๕๖๔)	๓๓.๒๕ (๕๓๒)	๓๒.๒๕ (๕๑๖)	๓๑.๒๕ (๕๐๐)	๓๐.๒๕ (๔๘๔)	๒๙.๒๕ (๔๖๘)
๖. จำนวนชุมชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อมในการจัดการสาธารณสุขภัยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (หมู่บ้าน)	๒๙๕ (ปี ๒๕๖๔)	๑๐ (๓๒๕)	๑๐ (๓๕๕)	๑๐ (๓๘๕)	๑๐ (๔๑๕)	๑๐ (๔๔๕)

ค่าฐานข้อมูล (ย้อนหลัง ๕ ปีจากค่าฐาน)

ตัวชี้วัด	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
๑. อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้เฉลี่ยครัวเรือนในจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี (ร้อยละ)	๑.๙๙	๒.๑๔	๒.๒๘	๒.๑๗	๒.๑๑	-	-
๒. ร้อยละของอำเภอผ่านเกณฑ์การประเมินการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีคุณภาพ (ร้อยละ)	-	-	-	-	-	-	-
๓. ร้อยละของประชากรทุกช่วงวัย เข้าถึงการบริการด้านการศึกษา (ร้อยละ)	-	๑๔.๗๗	๑๖.๗๗	๑๘.๗๗	๒๐.๗๗	๒๒.๗๗	๒๔.๗๗
๔. จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีปัญหาการแพร่ระบาดของของยาเสพติด (หมู่บ้าน)	-	-	-	-	๓๒๔	๑๘๑	๒๕๘
๕. จำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนต่อแสนประชาชน (ร้อยละ) (ราย)	-	๓๖.๔๓ (๕๘๓)	๓๔.๑๘ (๕๔๗)	๓๑.๒๐ (๔๙๙)	๓๙.๙๔ (๖๓๙)	๓๕.๔๗ (๒๙๒)	๓๕.๒๕ (๕๖๔)
๖. จำนวนชุมชนในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่มีความพร้อมในการจัดการสาธารณสุขภัย (หมู่บ้าน)	-	-	๒๔๗	๒๘๓	๒๙๒	๒๙๗	๒๙๕